

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

Malý státní znak
Rakouského císařství

*The lesser coat of arms
of the Austrian empire*

KOMPLETNÍ ARCH PRVNÍ NOVINOVÉ ZNÁMKY SVĚTA - MODRÝ MERKUR

Arch 0,6kr./3cts. modrá, vydána v Rakouském císařství dne 1. ledna 1851. Uvedený arch pochází z období počátku tisku novinových známek v typu lb.

Tento kompletní arch modrého Merkura je opravdovou raritou. Novinová známka vydaná v modré barvě je považována za první novinovou známku světa. Rakouské císařství, jehož součástí byly i České země, zavedlo jako první stát na světě vyplácení novinových zásilek novinovými známkami. Zámka byla vydána 1. ledna 1851. Do současnosti se dochovaly jen dva stoblokové kompletní archy a jeden osmdesátiblok, který je vystaven v Poštovním muzeu v Praze. Jeden z kompletních archů se rovněž nachází na území České republiky v soukromém depozitu. Mnoho let byl uložen ve vídeňském poštovním archivu. Uvedený kompletní arch a osmdesátiblok pocházejí z období počátku tisku novinových známek a obsahují stejný typ lb. V modrém tiskovém provedení byl vydán celkem ve třech základních typech. Definitivní platnost první novinové emise byla ukončena ke dni 31. května 1864. Všechny poštovně nepoužité známky ve větších blocích jsou svým výskytem velmi vzácné. Důvodem je skutečnost, že tato známka nebyla běžně prodávána veřejnosti na poštovních přepážkách. Byla určena jen pro administrace vydavatelů novinových titulů a poštovním zaměstnancům, kteří měli na starost vyplácení novinových zásilek.

Na známce je zobrazena hlava boha Herma, který byl ve starém Římě nazýván Merkur. Z předložených výtvarných prací byl vybrán návrh od brněnského rodáka působícího ve Vídni – rytce Josefa Axmanna. Tato novinová emise byla vydána celkem ve čtyřech barevných provedeních bez uvedené nominální hodnoty. V modré barvě byla určena výhradně k vyplácení novinových zásilek ve dvou měnách vzhledem k politickému uspořádání Rakouského císařství. Rakouské země v měně 0,6 krejcaru, italské provincie Lombardsko a Benátsko 3 centesimi. Novinová známka byla jako první na světě používána na jednotlivé tituly novinových tiskovin jako úhrada za poštovní přepravu adresátům.

COMPLETE PRINTING SHEET OF THE WORLD'S FIRST NEWSPAPER STAMP ISSUED – BLUE MERCURY

Sheet 0.6 Kr. / 3 Cts. blue, issued in the Austrian Empire on 1 January 1851. The said sheet dates from the period of the beginning of the printing of newspaper stamps in the lb type.

This complete sheet of Blue Mercury is a real rarity. The newspaper stamp issued in blue colour is considered to be the world's first newspaper stamp. The Austrian Empire, of which the Czech lands were a part, was the first country in the world to introduce franking of newspaper items using newspaper stamps. The stamp was issued on 1 January 1851. To date, only two complete sheets of 100 stamps have been preserved, and one block of eighty stamps, which can be found in the Postal Museum in Prague. One of the complete sheets is also in the territory of the Czech Republic in a private depository. For many years it was stored in the Vienna Postal Archive. The said complete sheet and the block of eighty stamps come from the period of the beginning of the printing of newspaper stamps and contain the same lb type. In the blue print version, it was issued in a total of three basic types. Definitive validity of the first newspaper issue was terminated on 31 of May 1864. All postally unused stamps in larger blocks are very rare in terms of their occurrence. This is due to the fact that this stamp was not normally sold to the public at post counters. It was intended only for the administration of newspaper publishers and postal employees who were in charge of franking newspaper items.

The stamp shows the head of the god Hermes, who was called Mercur in ancient Rome. From the submitted works of art, a design by a Brno native working in Vienna – the engraver Josef Axmann – was selected. This newspaper issue was issued in a total of four colour versions without the stated nominal value. In blue colour, it was intended exclusively for franking newspaper items in two currencies due to the political organization of the Austrian Empire. Austrian lands in 0.6 Kreuzer, Italian provinces of Lombardy and Veneto in 3 Centesimi. The newspaper stamp was the first in the world to be used for individual titles of newspaper publications as payment for postal transport to addressees.

400 %

Josef Axmann
(1793-1873)

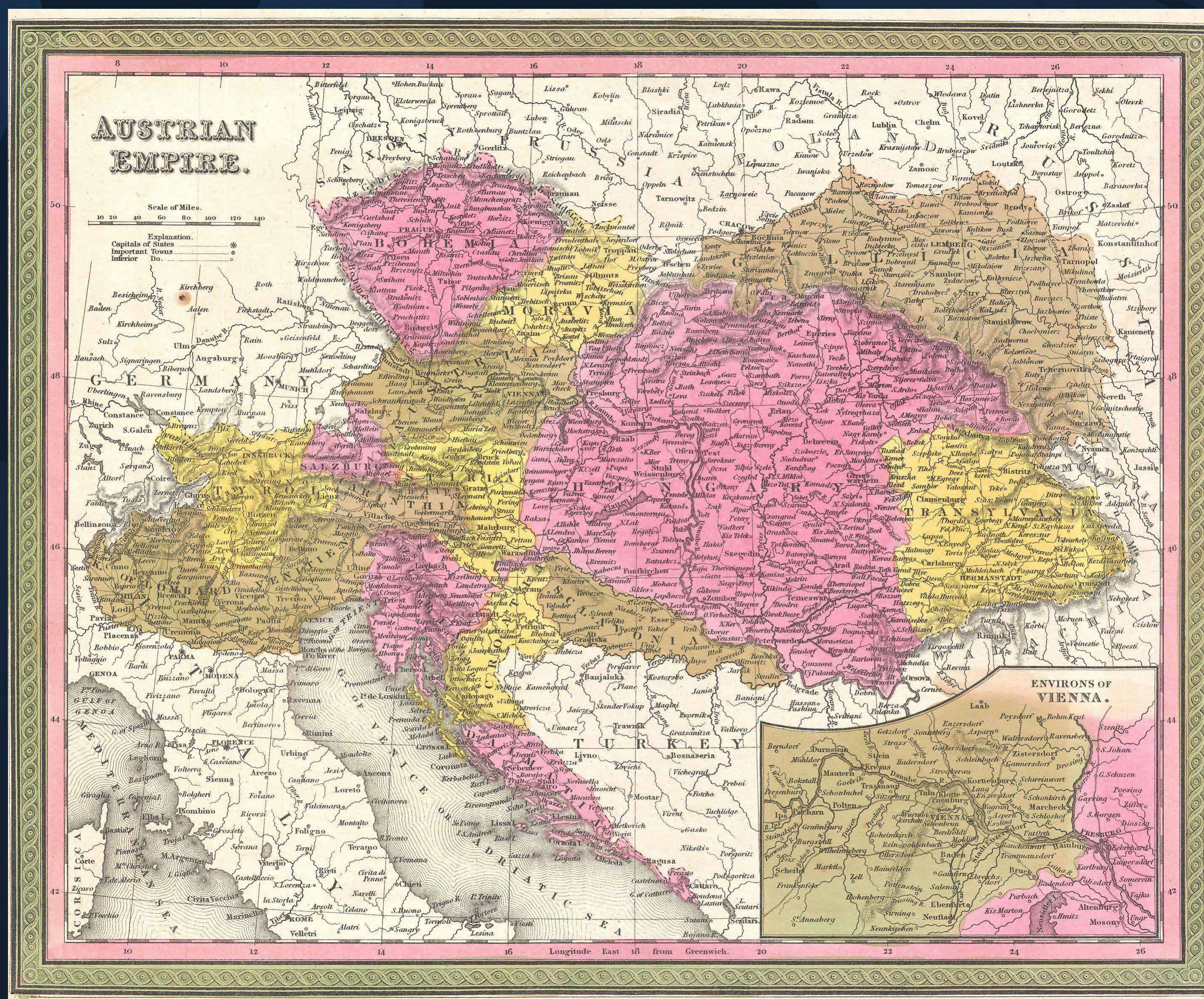

Tvůrce grafického návrhu a rytec Merkuru

Author of the graphic design and engraver of Mercury

Mapa Rakousko-
uherské monarchie,
rok 1850

*Map of the Austro-
Hungarian Monarchy,
1850*

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PŘEVŘÁCENÁ LOĎ

Velká Británie během své koloniální expanze v jihovýchodní Asii ovládla r. 1846 i ostrov Labuan, ležící nedaleko pobřeží Severního Bornea (dnes Sabah v Malajsií). Tento ostrov o rozloze pouhých 90 km² byl až do 16. století neobydlený a dalších 300 let náležel brunejskému sultanátu. V prosinci 1846 byl na základě britsko-brunejské *Treaty of Labuan* postoupen britské královně Viktorii na věčné časy. Smlouvu signoval, údajně před namířenými děly britského loďstva, sultán Omar Ali Saifuddin II. a James Brooke zvaný *Bílý rádža ze Sarawaku*, který v té době úspěšně rozšiřoval britský vliv v malajské oblasti. Britové z Labuanu mj. zajišťovali ochranu západní Malajsie a námořních cest z Filipín proti domorodým pirátům, hodlali zde také vytvořit obchodní centrum podobné Singapuru či využít místní bohaté zásoby uhlí. Podnikatelské plány se ale nezdařily a administrativu těžce zadlužené *Korunní kolonie Labuan* v r. 1890 přebírá British North Borneo Company, společnost ustavená r. 1881 pro správu Britského Protektorátu Severní Borneo. Od r. 1906 se Labuan stává součástí skupiny kolonií Straits Settlement (1826-1942).

INVERTED SHIP

In 1846, during its colonial expansion in Southeast Asia, Great Britain took control of an island close to the shores of North Borneo called Labuan. This island, having little over 90 km², was uninhabited until the 16th century, when it was taken over by the Brunei Sultanate, which held it for 300 years. Labuan was ceded to the British Queen Victoria in perpetuity in December 1846 according to the *Treaty of Labuan* (between GB and Brunei). Sultan Omar Ali reportedly signed the Treaty while being aimed at by cannons of the British fleet. The other signatory was James Brooke known as the *White Rajah of Sarawak*, who at the time successfully spread British influence in the Malay area. The British used Labuan to protect West Malaysia and naval routes from the Philippines against indigenous pirates and intended to create a mercantile centre similar to Singapore as well as mining local rich supplies of coal. However, their entrepreneurial plans failed and in 1890 the administration of the *Crown Colony of Labuan*, heavily burdened by debt, was taken over by the British North Borneo Company, which was created in 1881 to govern the British North Borneo. Labuan becomes a part of the Straits Settlement group of colonies in 1906.

Slavný chybotisk

Při tisku ze dvou desek mohlo někdy omylem dojít k otočení archu při druhé tiskové fázi. V mnoha známkových zemích, britské kolonie nevyjímaje, tak náhodně vznikaly velmi atraktivní chybotisky zvané obecně *inverted center*. Protože se výroba známek ze strany poštovních autorit vždy pečlivě kontrolovala, tyto *printing errors* existují jen v nepatrných počtech. Jsou tedy extrémně vzácné a na filatelistickém trhu dosahují vysokých cen. Jedná se o ikony koloniální filatelie a vždy byly součástí jen těch největších sbírek! Mezi tyto rarity se řadí i labuanský 8 Cent dopltní z r. 1901, který má převrácený střed. Jeden jediný arch byl náhodou nalezen v balíku známek v poštovním depozitu British North Borneo Co. (zřejmě r. 1906). Tyto známky byly po platnosti staženy z pošty ve Victorii na Labuanu či z úřadů v Borneu a coby dosud poštovně nepoužitá opatřeny dodatečným znehodnocením *cancelled to order* a připraveny k rozprodání pod nominální cenou obchodníkům. Všechny známé exempláře *Labuan Inverted Ship*, jejichž počet se odhaduje maximálně na několik málo desítek kusů, tak nesou typické čárkové razítko určené pro dodatečné znehodnocení všech stažených emisí Bornea a Labuanu.

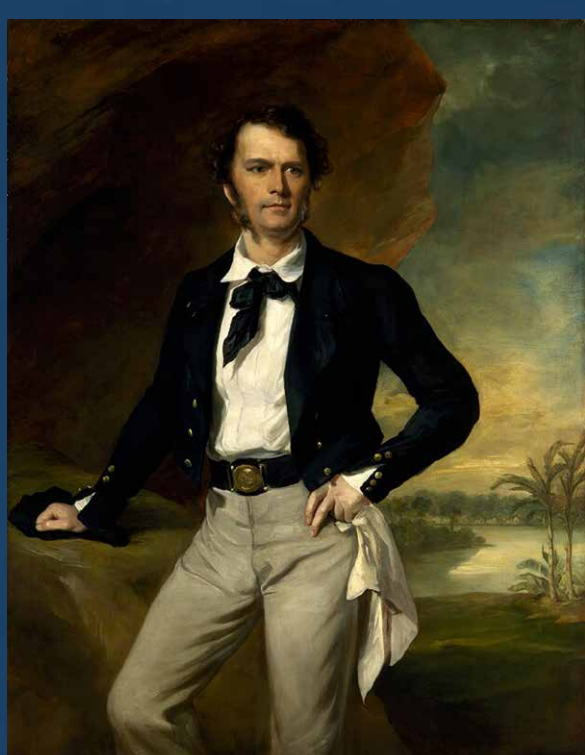
Famous printing error

Printing with two plates sometimes led to an accidental rotation of the sheet in the second phase of printing. Therefore very attractive printing errors called *inverted centre* began to appear in many countries including the British colonies. Due to the meticulous control of the printing process by postal authorities, these stamps exist only in very limited amounts, which makes them extremely rare and highly valued on the philatelic market. These *erroneously printed stamps* are icons of colonial philately and always were only a part of the biggest collections. A Labuan 1901 8 cent with an inverted centre belongs to this group of rarities. Only a single sheet was found by chance in a pack of stamps in the British North Borneo Co. postal depository (probably in 1906). After their validity ended, the stamps were withdrawn from the Labuan Victoria post office and Borneo offices and being unused, they were marked with a supplementary cancellation *cancelled to order*. They were then sold to merchants under their nominal value. All of the *Labuan Inverted Ship* specimen (only a few dozen are estimated to remain), carry a typical line mark used for the devaluation of all the withdrawn emission from Borneo and Labuan.

Poštovní úřad na Labuanu byl v sídle guvernéra v přístavu Victoria, r. 1900

The Labuan Post Office was located in the residence of the governor in Victoria Harbour, approx. 1900

James Brooke (1803-1868)

První guvernér Labuanu

The first governor of Labuan

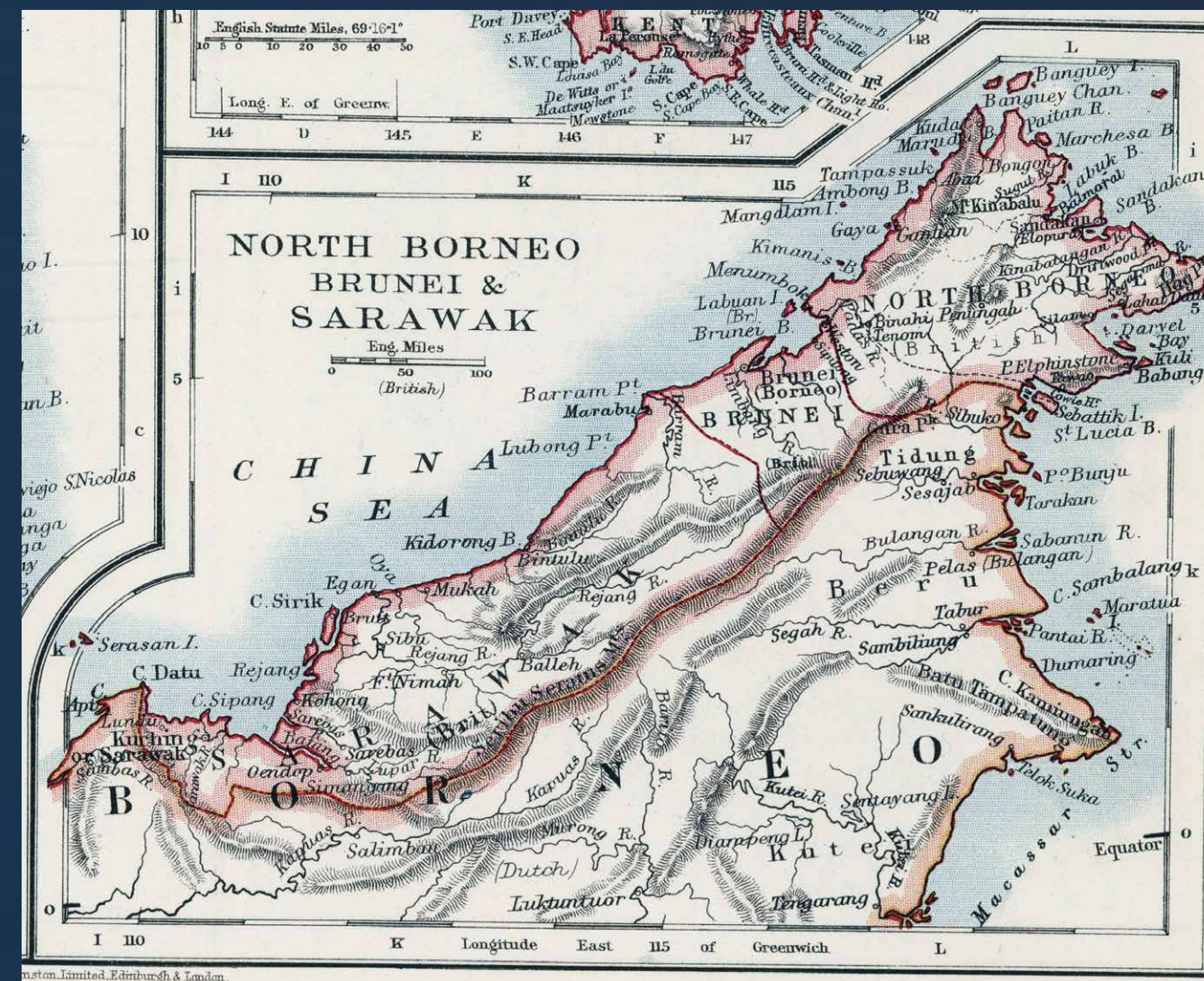
Znak Labuanu z francouzských pramenů kolem r. 1890

The emblem of Labuan according to French sources, around 1890

Znak Severního Bornea, resp. British North Borneo Co.

The emblem of British North Borneo Co.

Západní Malajsie, r. 1900

West Malaysia, 1900

Známky Labuanu

Pohnuté dějiny ostrova se odrážejí i v jeho poštovní historii a známkových emisích. Již r. 1849 byl Labuan poštovně spojen s Borneem. Od r. 1860 se zde, na základě dohody s britskou poštou o přepravě dopisů, frankovalo známkami britské Indie a Hong Kongu. O sedm let později se začaly používat i známky Straits Settlements. V r. 1879 vychází první vlastní známky Labuanu tištěné v Londýně slavnou firmou De La Rue.

Stamps of Labuan

The eventful history of the island is also reflected in its postal history and stamp emissions. Labuan had a postal connection with Borneo as early as 1849. From 1860 the postal administration started franking with British India and Hong Kong stamps, based on an agreement with the British Post. Straits Settlements stamps were put in use 7 years later and in 1879, Labuan's own stamps printed by the famous De La Rue Company in London are issued.

První známka – Victoria 2 Cents, květen 1879

The first stamp - Victoria 2 Cents, May 1879

300 %

Labuan 8C, 1901, dopltní s převráceným středem, a tedy i nápisem LABUAN; přetisk POSTAGE DUE pak orientován podle středu, jehož otočení uniklo pozornosti. Dnes proslulá koloniální rarita

Labuan 8C, 1901 Postage Due, Inverted centre and inverted LABUAN inscription, POSTAGE DUE overprint oriented as per the centre, which the authorities did not notice was inverted. A famous rarity

Pirátské lodě a inspirace pro známková vydání Bornea a Labuanu

Pojmenování ostrova Labuan je odvozeno od malajského slova *laboh-an* a znamená přístav. Dříve neobydlený ostrov, poté ve vlastnictví brunejského sultána, sloužil malajským a čínským obchodníkům jako útočiště před bouřemi i piráty. Námořní nájezdy pirátského nebo vikingského typu byly součástí životního stylu mnoha nativních skupin obyvatelstva v oblasti. S rozvojem kontaktů s evropskými a čínskými obchodníky docházelo k jejich modernizaci přebíráním západních technologií - zbraní, navigační techniky i stavby lodí. Následně se stávali organizovanějšími jak vojensky, tak společensky. To mělo za následek explozivní nárůst pirátských populací během několika dekád na konci 18. století s vrcholem ve století 19. Piráti prováděli masivní nájezdy na pobřeží za účelem zajetí a zotročení obyvatelstva. Jejich útoky a násilná migrace obyvatel měla výrazný formující vliv na demografii a ekonomický vývoj jednotlivých sultanátů jihovýchodní Asie, kde v místních tropických pralesích desetitisíce otroků shromažďovaly a třídily exotické komodity pro čínské obchodníky. Čím více rostl obchod mezi hlavními hráči (Holandané, Španělé, Britové, Číňané, Američané), tím větší rozvoj pirátství s sebou nesl, a to převážně ve druhé polovině 19. století. Námořní nájezdnictví v oblasti nelze vnímat jako projev divočství či úpadku populací místních obyvatel, ale jako důsledek i předpoklad ekonomického růstu.

K pirátské výbavě nativních populací (např. lidé Iranun, etnikum obývající část Bornea) patřily velké lodě (*prahu*, tj. obecně loď) nazývané *lanong*. Slovo lanong je odvozeno od Lanun, což znamená lidé Iranun. Lodě byly i 30 m dlouhé, opatřeny bočními vahadly a řadami vesel, které obsluhovali otroci. Lanongy pojmuly až 150 lidí a byly určeny pro námořní bitvy a pirátské výpravy, vždy doprovázené menšími loděmi. V oblasti jihovýchodní Asie byly používány od 18. století do poloviny 19. století.

Známky Severního Bornea pro Labuan

V rámci administrace British North Borneo Co. platily na Labuanu od r. 1892 známky Severního Bornea s krásnými lokálními motivy, zhotovené v jiné významné tiskárně - Waterlow, ze dvou tiskových desek *frame plate* a *vignette plate*. Od r. 1894 byly vydávány nové známky s původním bornejským designem, v pozmeněných barvách a s nápisem LABUAN, který byl přidán na *vignette plate* (nejedná se tedy o přetisk). Tyto pak v r. 1902 nahradilo další definitivní vydání. Od r. 1894 se na 8centových známkách Bornea, a tedy také Labuanu, opakuje krásný motiv lodí zjednodušené zvané *Malay Dhow*.

North Borneo's stamps for Labuan

In 1892, under the British North Borneo Co. administration, Labuan started using North Borneo stamps with beautiful local motives printed by another famous company - Waterlow, with two printing plates: *frame plate* and *vignette plate*. In 1894 a LABUAN inscription was added to the *vignette plate* and the colours changed. They were replaced in 1902 with another issue. A beautiful motive of a boat called the *Malay Dhow* begins to appear on Labuan and Borneo 8 cent stamps in 1894.

Borneo 8C, 1897, hnědo- purpurová

Borneo 8C, 1897 brown purple

Labuan 8C, 1897- 1901, jako Borneo 8C, ale přidán nápis LABUAN a změna barvy - rumělková

Labuan 8C, 1897 - 1901 same as Borneo 8C but with an added Labuan inscription and a change of colour - vermilion

Labuan 8C, 1901, navíc s přetiskem POSTAGE DUE, tedy dopltní

Labuan 8C, 1901, same but with Postage Due Overprint

Lanong boat

On the image is a lanong boat of the Iranun people - a drawing from 1890 by Rafael Monleón. Rafael Monleón y Torres was a Spanish painter, archaeologist and professional naval pilot. We can most likely assume, that this picture was an inspiration to the Waterlow engravers in London, while working on the Borneo 8 Cents stamps!

Pirate ships and an inspiration for Labuan and Borneo stamp emissions

The name Labuan is derived from the Malay word *laboh-an* meaning a harbour. The previously uninhabited island, then in possession of the Sultan of Brunei, was used by Malay and Chinese merchants as a safe haven to protect them from storms and pirate attacks. Naval raid of both the pirate and Viking type belonged to the life style of many native groups in the area. The increasing contact with European and Chinese merchants led to their modernisation by taking over Western technologies - weapons, navigation techniques and boat designs. They became more organized, militarily and socially. The result was a boom of pirate populations in a matter of decades at the end of the 18th century, peaking in the 19th century. Pirates carried out massive raids on shores in order to secure and enslave the local population. Their attacks and the displacement of inhabitants had a significant impact on the demographic and economical evolution of individual Sultanates in Southeast Asia, where they rounded up tens of thousands of slaves in the local tropical rainforests and sorted exotic commodities for Chinese traders. The market growth between the most powerful trading nations (the Dutch, Spain, Britain, China, United States of America) went hand in hand with the development of piracy, especially in the second half of the 19th century. The raids should not be seen as a display of savagery or the decline of local populations, but as a result and a prerequisite of economical growth.

Local pirate population (such as the Iranun, an ethnic group inhabiting a part of Borneo) used large boats (*prahu* meaning a boat) called *lanong*. It is a derivate of the word Lanun, which means the people of Iranun. They ranged up to 30m in length and were equipped with outriggers and rows of vessels manned by slaves. They carried up to 150 people and were intended for naval battles and pirate expeditions, always accompanied by smaller ships. Their use in the Southeast Asia regions dates from the 18th to the half of the 19th century.

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PRVNÍ KORESPONDENČNÍ LÍSTEK SVĚTA - PRVNÍ DEN POUŽITÍ

Vznik prvního korespondenčního listku světa

Pioneer in the creation of the world's first postcard

HISTORIE VZNIKU

První se o vzniku korespondenčního listku mluvilo na páté německo-rakouské poštovní konferenci konané 30. listopadu 1865 v německém městě Karlsruhe. Účastníkům konference byl rozdan novátorský spis německého poštovního rady Heinricha von Stephana s návrhem o zavedení *otevřeného korespondenčního listku* v poštovním styku. Tento návrh byl účastníky konference pečlivě prozkoumán, získal si kladnou odezvu a následně byl přijat. K jeho realizaci však nakonec v Německu nedošlo. Německo bylo rozděleno na množství samostatných států, panovala zde nejednotnost v administrativě, a především zavedení zabránila obava ze ztráty příjmů z poštovního. Konference v Karlsruhe se zúčastnil za rakouskou stranu sekční šéf ministerstva obchodu Wilhelm Kolbensteiner, který seznámil svého přítele Dr. Emanuela Herrmanna s myšlenkou zavedení korespondenčních listků. Dr. Emanuel Herrmann působil jako profesor národního hospodářství na Vojenské akademii Marie Terezie ve vídeňském Novém Městě. 26. ledna 1869 uveřejnil v deníku Neue Freie Presse, vydávaném ve Vídni, článek *Über eine neue Art der Korrespondenz mittels der Post*, kde zdůvodnil případné zavedení korespondenčního listku.

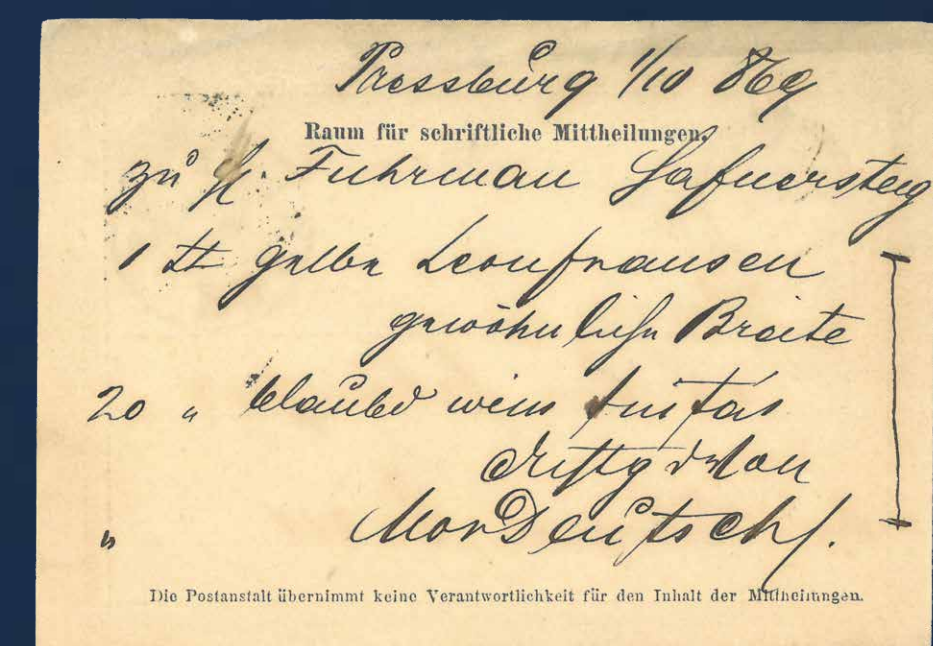
THE FIRST POSTCARD IN THE WORLD - ITS FIRST DAY IN USE

History of creation

The creation of a postcard was mentioned for the first time at the 5th Austro-German postal conference held in Karlsruhe, Germany, on 30 November 1865. A visionary document put together by Heinrich von Stephan, a Prussian postal official, was handed out to those in attendance, containing a proposition of introducing an *open post-sheet* to postal communication. Although his proposition was well received at first, postal officials eventually denied it because they believed that nobody would give up their privacy and if so, that a cheaper substitute for letters would reduce their revenue. Prussia eventually implemented the postcard in 1870. Austria was represented at the Karlsruhe conference by Wilhelm Kolbensteiner a department chief of the Ministry of Commerce, who spoke of this revolutionary idea to his friend, Dr. Emanuel Herrman a professor of national economy at the Theresian Military Academy in Wien Neustadt. On January 26, the Viennese Neue Freie Presse newspaper published Dr. Herrman's article, called *Über eine neue Art der Korrespondenz mittels der Post*, where he argued for the implementation of the postcard.

Dr. Emanuel Herrmann
(1839-1902)

Unikátní použití prvního dne vydání

Dopisnice odeslaná dne 1. října 1869 z poštovního úřadu v Bratislavě (Pozsony) do Vídně. Podací razítko na natištěné známce i příchozí razítko WIEN 2. 10. 1869 (9h) na přední straně. Z obsahu na zadní straně dopisnice vyplývá, že se jedná o obchodní korespondenci (objednávka látek). Z hlediska vzácnosti se jedná teprve o druhý známý exemplář prvního dne uherské verze! Tato dopisnice byla nalezena v malé sbírce v USA v prosinci 2014 a její předchozí historie je neznámá. Byl to objev unikátní rarity mimořádného významu, zejména pro poštovní historii Slovenska.

Unique use on the first day the issue

A postcard sent on 1 October 1869 from a post office in Bratislava. A mailing /POZSONY/ postmark is visible on the stamp with an arriving WIEN 2. 10. 1869 (at 9 a.m.) postmark in the front. It is clear from the contents of the writing on the backside, that it is a sales correspondence. It is only the second known specimen of the first day of the Hungarian version! This postcard was discovered in small collection in USA in December 2014, its previous history is unknown. It was a discovery of a unique rarity of great importance, especially for postal history of Slovakia.

Dobová pohlednice Poštovního úřadu v Bratislavě z roku 1898

A period postcard of the Bratislava post office from 1898

Okamžitý úspěch

Článek se dostal do rukou tehdejšího ředitele rakousko-uherských pošt baronu Vincentu Malymu von Vevanovič, který pochopil smysl Herrmannova návrhu a začal ho podporovat a realizovat. Jediná neshoda mezi nimi byla ve výši poštovního. Maly navrhol 3 kr., Herrmann 2 kr. Nakonec bylo dohodnuto poštovní ve výši 2 kr. První korespondenční listek světa se začal používat od 1. října 1869. Následoval okamžitý úspěch, během tří měsíců používání se prodalo 2 930 000 listků. Za první rok bylo zakoupeno cca 9 500 000 listků.

Instant success

The article reached the Austro-Hungarian Postmaster's General Vincenz Baron Maly von Vevanovič, who understood the points, that Dr. Herrman was making, and started supporting and realizing the idea. The only discord between them was regarding postal costs, Maly proposed 3 Kr., whereas Herrman proposed 2 Kr. An agreement was reached and the costs were set at 2 Kr. The first postcard in the world was introduced on 1 October 1869 and it gained immediate success. 2 930 000 postcards were bought during the first 3 months of use and 9 500 000 during the first year.

Vydání

První korespondenční listek (dále též dopisnice) na světě byl vydán dne 1. října 1869 na základě výnosu ministerstva obchodu č. 21.18.916.1832 ze dne 22. září 1869. V dohodě s maďarským ministrem obchodu bude Poštovní správa vydávat korespondenční listky, počínajíc 1. říjnem 1869 podle dále uvedených směrnic. Tyto listky se budou používat pro krátká písemná sdělení do všech míst rakousko-uherského mocnářství bez ohledu na vzdálenost a bude pro ně jednotná sazba 2 krejcarů za kus. Následující směrnice upravuje prodej těchto listků a způsob jak se na ně může psát a jak se s nimi zachází:

Issue

The first postcard in the world was issued on 1 October 1869 based on the No.21.18.916.1832 decree issued by the Ministry of Commerce from 22 September 1869. The postal administration will issue postcards in accordance with the Hungarian Minister of Commerce from 1 October 1868 abiding by the following directives. These cards will be used for short written communication in all of the Austro-Hungarian Empire, no matter the distance and they will have a unified tariff of 2 Kreuzer per piece. The following directives regulate the sales of these cards, the manner of writing on them and how to handle them:

- Korespondenční listky s vtištěnou známkou mohou být prodávány v všech poštovních úřadů a ve všech prodejních poštovních známek za cenu dvou krejcarů. Posílají se otevřeně bez jakéhokoliv příplatku.
- Stejně jako dopisy musí být opatřeny přesnou adresou, tj. křestním jménem a příjmením adresáta, místem určení a přesnou adresou ulice (pokud nejde o poste restante). Za místem určení v venkovských míst je třeba uvést i okres, jestliže několik obcí má stejné jméno. Jestliže obec nemá svou poštu, je třeba uvést poštovní úřad, pod který spadá. Adresa se píše na čelní stranu listku.
- Zadní strana listku je určena pro psané sdělení pisatele. Může být napsána inkoustem, tužkou, barevnou tužkou, ale je třeba dbát, aby vše bylo čitelné a nesmazalo se.
- V současné době mohou být listky zaslány do všech míst rakousko-uherské monarchie stejně jako dopisy. Mohou být podávány doporučené proti zaplacení pravidelného poplatku a nálepka doporučené se lepí na zadní stranu listku vedle tištěného upozornění: místo pro sdělení pisatele.
- Neplatí se dodatečné poštovní za další postoupení listku na jinou adresu v jiném místě, než je uvedeno v adrese, ani za vrácení listku pisateli.
- Pro místa, kam nedochází pravidelně listonoš, je třeba zvláštního příplatku (1 krejcar) za dopravu.
- Poštovní správa neodpovídá za obsah sdělení. Nicméně jsou poštovní úřady oprávněny ve shodě s nařízením týkajícím se dopisu s urážlivými poznámkami v adrese (poštovní regulativ z 8. března 1865) vyloučit listky z dopravy a doručení, jestliže jsou na nich oplzlosti, potupné poznámky či jiné texty, na něž se vztahují trestné činy.
- Listky, které se před odesláním náhodou nebo omylem staly nepoužitelné, mohou být za (1 krejcar) vyměněny tímž způsobem a za týchž podmínek, které upravují výměnu pokazených obálek s natištěnými známkami.
- Čísařská a královská poštovní správa je povinna vzít na vědomí výše uvedené směrnice a musí zachovávat tyto pokyny:

Rozdělení monarchie

Vzhledem k rozdělení monarchie na rakouskou a uherskou část byly ke dni 1. října 1869 vydány dvě varianty korespondenčního listku, a to německá a maďarská.

Separation of the monarchy

Due to the separation of the monarchy on an Austrian and a Hungarian part, two variants of the postcards were issued on 1 October 1869, a German one and a Hungarian one.

Německá varianta
German variant

Maďarská varianta
Hungarian variant

Specifikace

Dopisnice měly velikost cca 122x85 mm, byly vtištěny knižiskem na hlazeném kartónovém papíru barvy šedobílá, bílá až žlutobílá. Natištěná známka císaře Františka Josefa hodnoty 2 kr. pochází ze vzoru výplatní emise z roku 1867.

Specifications

The postcard's dimensions were 122x85mm. They were printed on smooth carton paper with grey white and white to yellow white colours. The 2 Kreuzer stamp of Emperor Franz Joseph, comes from a design of an emission 1867.

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

VELKÉ ANTARKTICKÉ OBJEVY A NEJSTARŠÍ KONCESIONÁŘSKÝ DOPIS Z FALKLANDSKÝCH OSTROVŮ

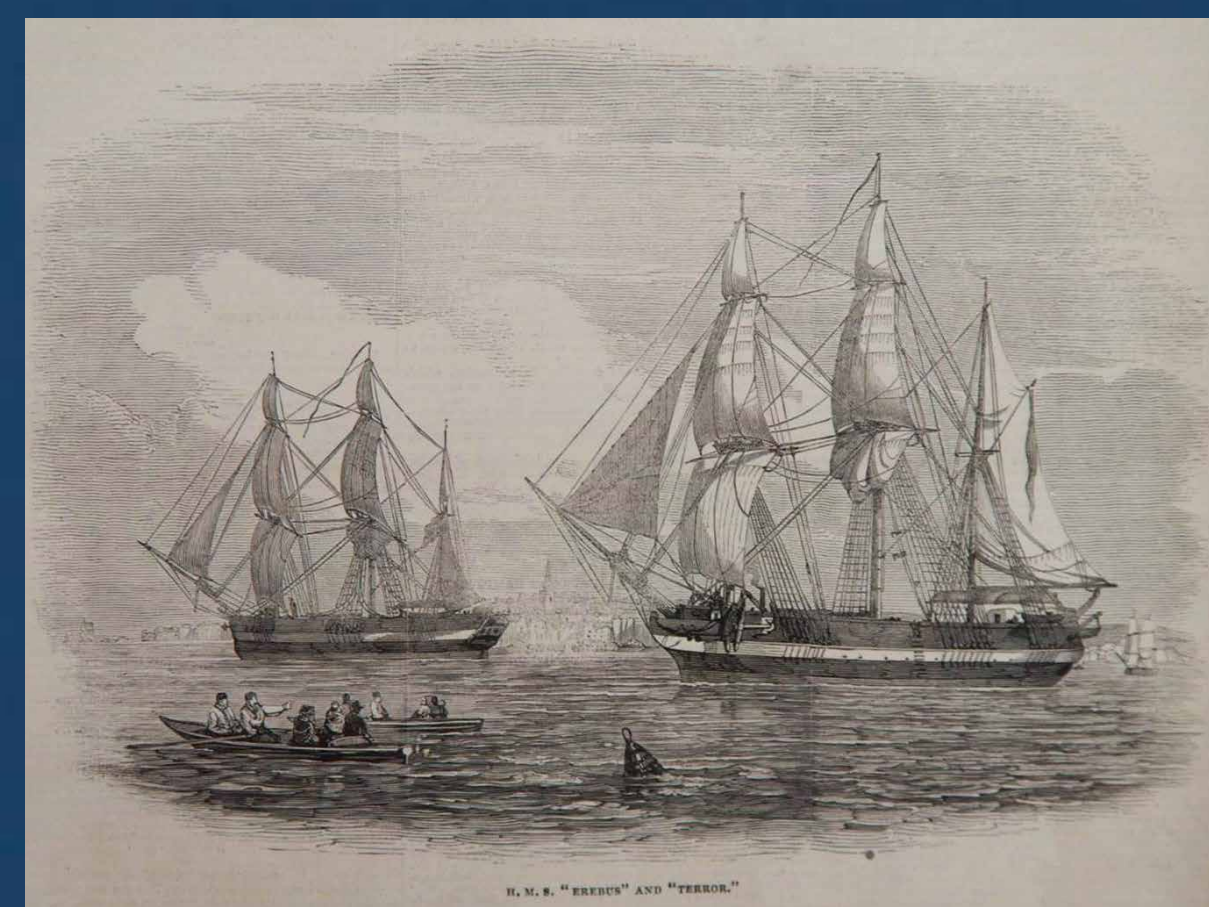
BRITSKÁ ANTARKTICKÁ VÝPRAVA 1839-1843

V té době již známý arktický objevitel, kapitán britského královského námořnictva James Clark Ross vedl dvě lodě (Erebus a Terror) na celosvětovou výpravu za účelem studie zemského magnetismu, jejíž součástí byly i tři průniky na území Antarktidy (1840-41, 1841-42 a 1842-43).

Během obeplouvání Antarktidy objevil nové pobřeží, ostrovy a dokonce i dvě sopky. Některé jeho objevy dnes nesou jeho jméno, jako například Rossovo moře, Ostrov Jamese Rosse nebo Rossův šelfový ledovec. Tato výprava strávila mezi dubnem a zářím 1842 pět měsíců na Falklandských ostrovech.

Sir James Clark Ross
(1800-1862)

Lodě Erebus a Terror

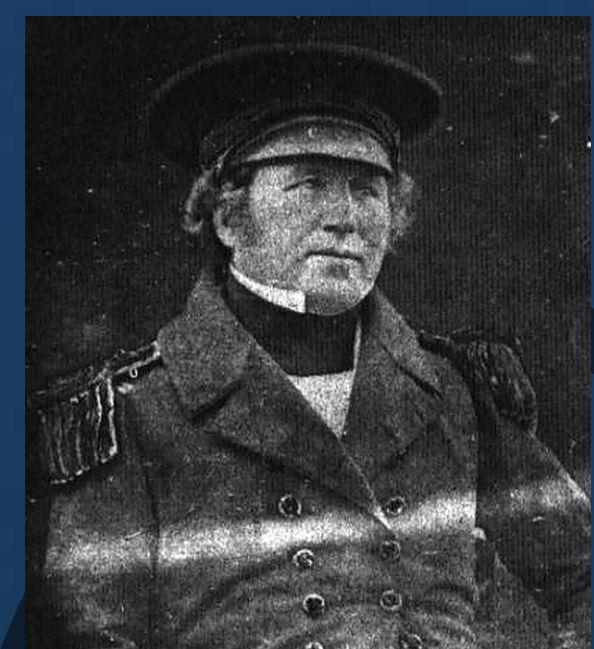
Sopky Mount Erebus a Mount Terror byly pojmenovány podle těchto expedičních plavidel.

Ships Erebus and Terror

The volcanoes Mount Erebus and Mount Terror were named after the expedition's vessels.

Toto je nejstarší známý koncesionářský dopis odeslaný z Falklandských ostrovů a jeden z nejstarších dopisů z výprav do Antarktidy.

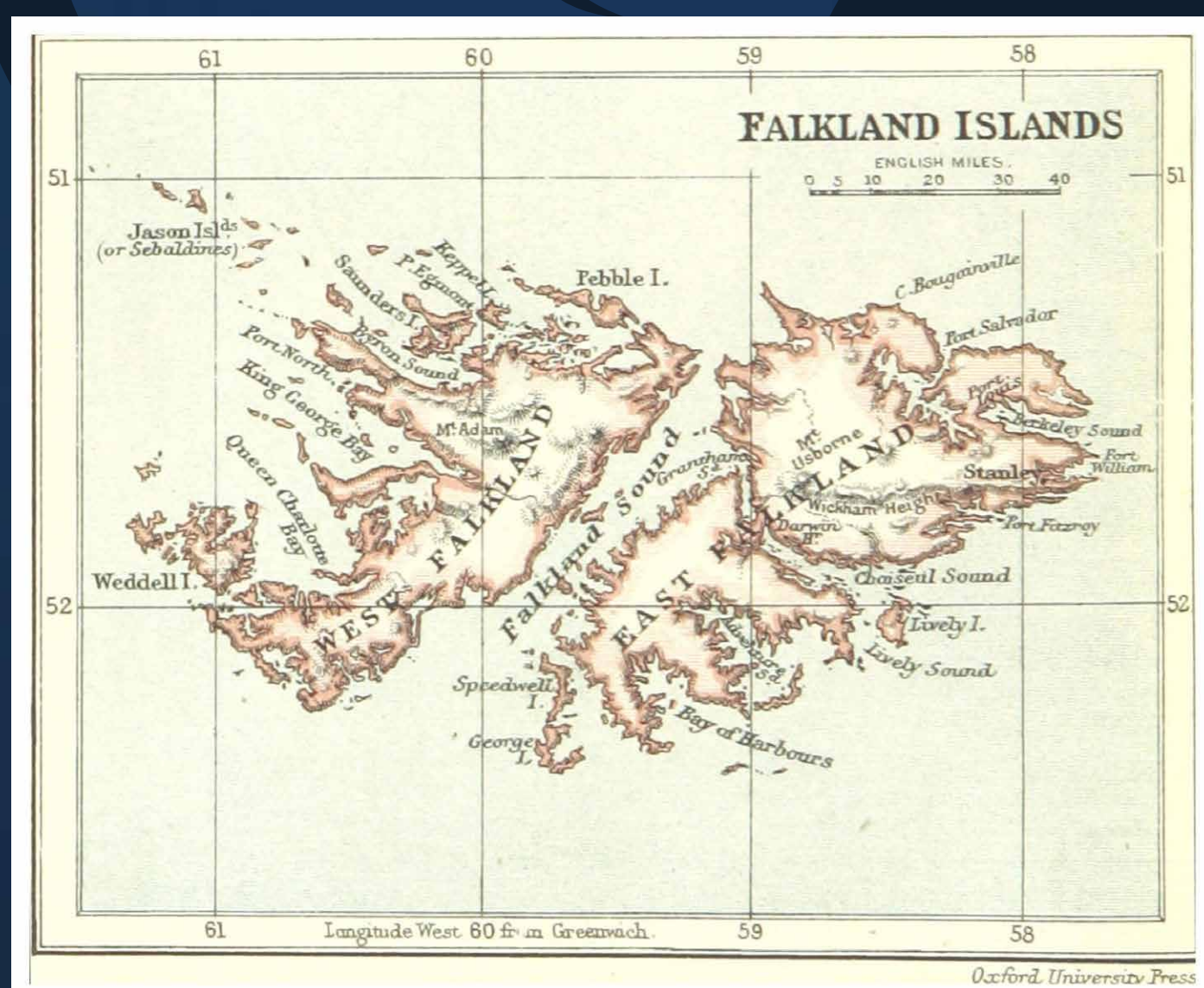
This is the oldest known concessionary letter sent from the Falkland Islands and one of the oldest letters from Antarctic expeditions.

Francis Rawdon
Moira Crozier
(1796 – 1848)

Důstojník královského námořnictva a polární badatel (17. září 1796 - neznámý 26. dubna 1848), který se zúčastnil šesti výprav do Arktidy a Antarktidy. V roce 1839 se Crozier opět připojil k Jamesi Clarku Rossovi v rámci Rossovy expedice, jako druhý velitel čtyřleté výpravy za účelem průzkumu Antarktického kontinentu. Na lodích HMS Erebus a HMS Terror. Crozier velel lodi HMS Terror a byl jmenován do hodnosti kapitána v roce 1841.

Royal Navy officer and polar explorer (17 September 1796 – disappeared 26 April 1848) who participated in six expeditions to the Arctic and Antarctic. In 1839, Crozier again joined James Clark Ross on the Ross expedition, as second-in-command of a four-year voyage to explore the Antarctic continent in the ships HMS Erebus and HMS Terror. Crozier commanded HMS Terror, and was appointed to the rank of captain in 1841.

Mapa Falklandských ostrovů z pol. 19. stol.

Map of the Falkland Islands, half of 19th century

Richard Wall, námořník na lodi Erebus, píše své ženě ve Woolwichi v Anglii 7. září 1842 během první ze dvou zastávek v Port Louis na Falklandských ostrovech před opětovným vyplutím do Antarktidy. Ve svém dopisu žádá svoji ženu, aby mu svůj dopis poslala na další (obydlenou) zastávku (mys Dobré naděje). Popisuje také pochmurné Falklandy. První poručík Edward Bird kontrahuje (7. září 1842) dopis námořníka Walla (nevplacený) umožňující odeslat psaní do Anglie za sníženou námořnickou sazbou 1 penny. Dopis přivezla briga Hebe 10. února 1843 a den poté je za něj v Londýně uhrazena sazba. Briga ho doručila z Falklandských ostrovů, kam původně 8. listopadu dopravila nového falklandského guvernéra. Na Falklandských ostrovech zatím neexistuje poštovní úřad.

Erebus seaman Richard Wall writes to his wife in Woolwich, England, 7 September 1842, during the expedition's first of two stays at Port Louis, the Falkland Islands, before heading back to explore more of Antarctica. He wishes for his wife to write to him at their next (populated) stop (Cape of Good Hope). He also comments on the dreary Falklands. First Lieutenant Edward Bird countersigns (7 September 1842) Seaman Wall's letter allowing it to go to England (unpaid) at the concessionary seaman's rate of 1 penny. There it was received in London, 11 February 1843, after being brought by the brig Hebe, 10 February 1843, which had departed the Falklands (after having delivered its new governor) on 8 November 1842. No post office yet on the Falklands.

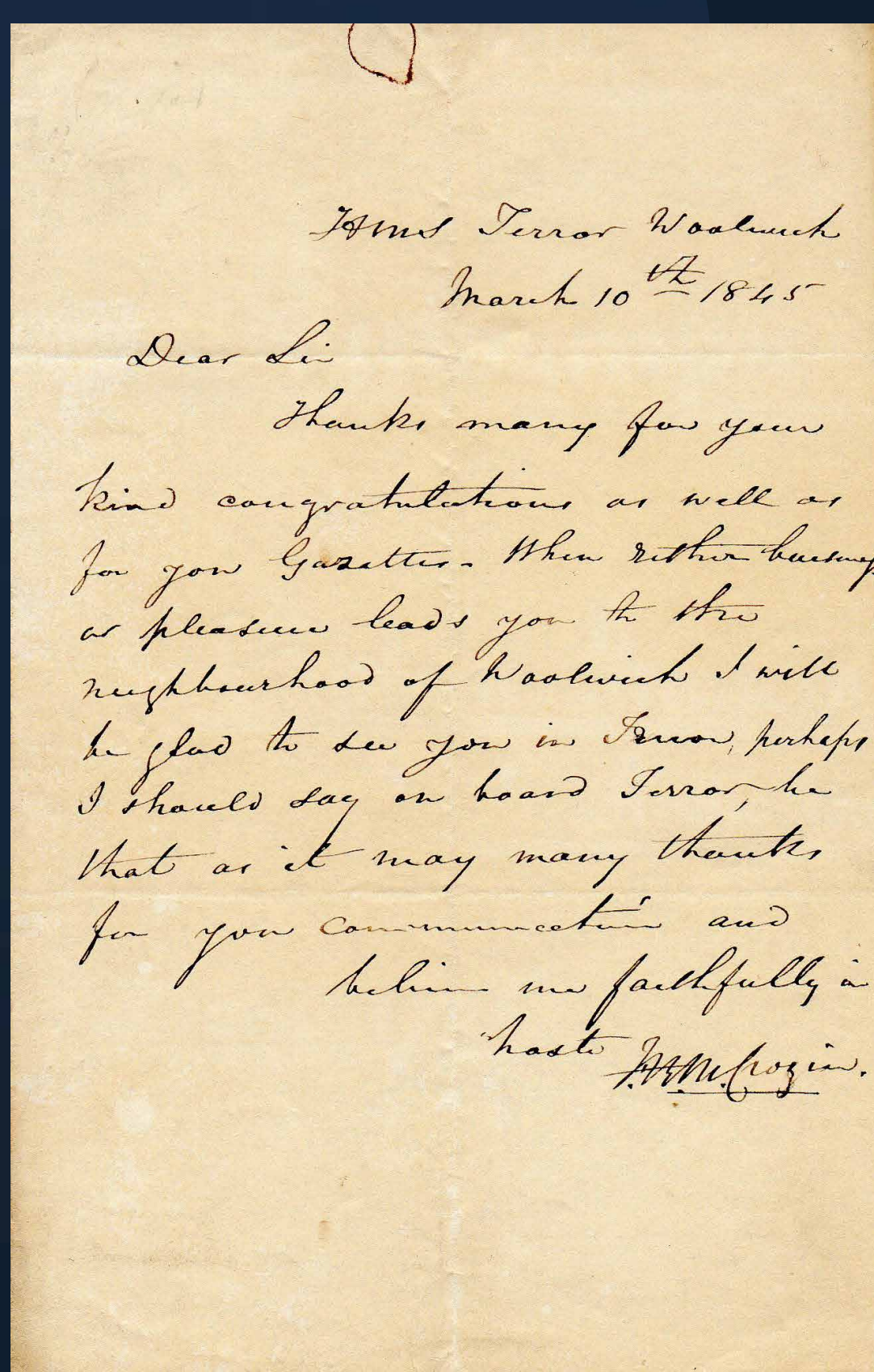
MAJOR ANTARCTIC DISCOVERIES AND THE EARLIEST KNOWN CONCESSIONARY LETTER FROM THE FALKLAND ISLANDS

1839-43 BRITISH (ROSS) ANTARCTIC
EXPEDITION

Already a famous Arctic explorer, Royal Navy Captain James Clark Ross, led (1839-43) two Royal Navy ships (Erebus and Terror) on a worldwide magnetic study that included three expeditions to Antarctica (1840-41, 1841-42 and 1842-43). He discovered a new coast line, islands and even two volcanoes while circumnavigating Antarctica. Some of them, such as the Ross Sea, James Ross Island and Ross Ice Shelf are named after him. The expedition spent five months on the Falkland Islands between April and September 1842.

Mapa výprav J. C. Rosse u Antarktidy

Map of James Clark
Ross' expeditions in
Antarctica

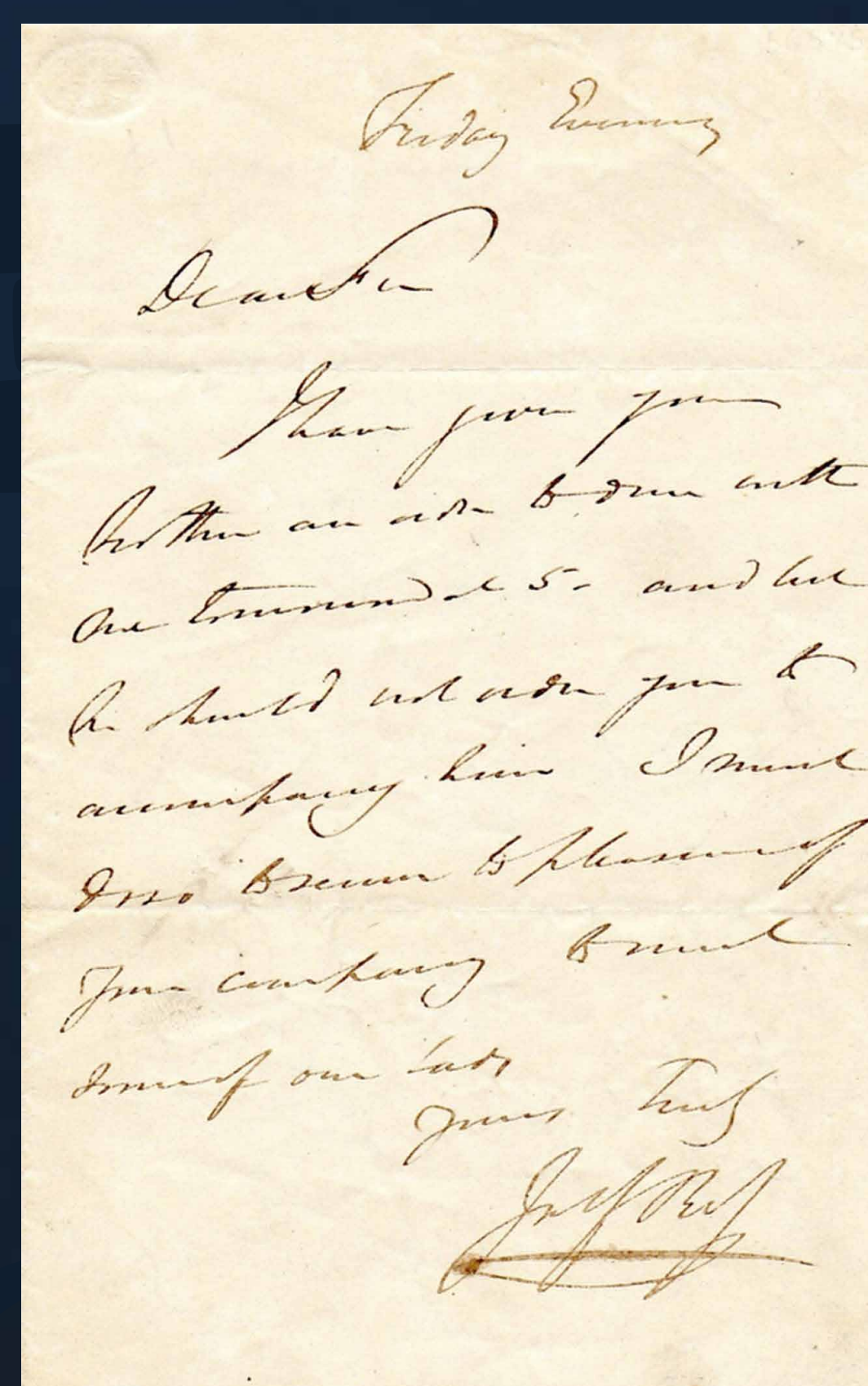

Podepsaný dopis od Francise Croziera

V květnu 1845 byl zástupcem velitele sira Johna Franklina a kapitánem lodi HMS Terror během Franklinovy výpravy za objevením Severozápadního průjezdu, který skončil ztrátou všech 129 členů posádky za záhadných okolností. Vlastnoručně napsaný dopis na palubě HMS Terror, jedné ze dvou lodí, které se během Franklinovy expedice ztratily. Část dopisu: „Mnohokrát děkuji za Vaše milé blahopřání i za Vaše noviny. Když Vás buď práce, nebo potěšení zavede do okolí Woolwichu, rád Vás uvidím na Terroru, možná bych měl říci na palubě Terroru, nebo tak nějak.“ Podepsán F. R. M. Crozier.

Francis Crozier Autograph Letter Signed

In May 1845, he was second-in-command to Sir John Franklin and captain of HMS Terror during the Franklin expedition to discover the Northwest Passage, which ended with the loss of all 129 crewmen in mysterious circumstances. Handwritten letter from onboard HMS Terror, one of the two ships that would be lost during Franklin's expedition. In part: "Thanks many for your kind congratulations as well as for your Gazette. When either business or pleasure leads you to the neighbourhood of Woolwich I will be glad to see you in Terror, perhaps I should say on board Terror, be that as it may." signed F. R. M. Crozier.

Dopis J. C. Rosse

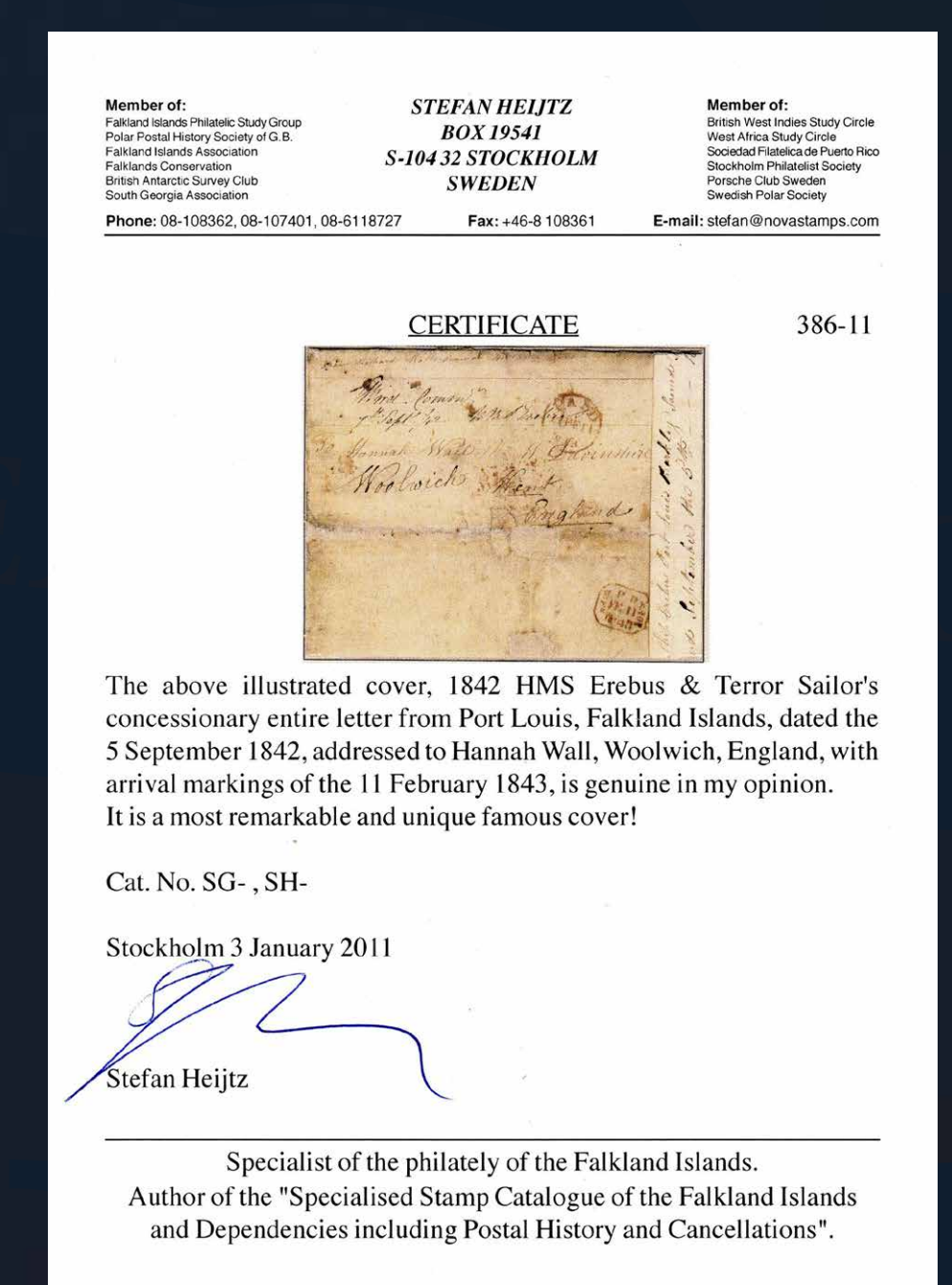
Dopis podepsaný
Sirem Jamesem
Clarkem Rossem
poslaný poručíku
Smithovi

J. C. Ross' letter

Autograph letter
signed by Sir James
Clark Ross sent to
Lt. Smith

Certifikát

Certificate

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PŘELOMOVÝ ROK 1918

Německé Čechy

Provincie Německé Čechy (Deutsch-Böhmen) vznikla dne 29. 10. 1918 prohlášením jejích zástupců v Říšském sněmu (Reichsrat). Provincie se též den přihlásila ke státnímu útvaru Německé Rakousko (Deutsch-Österreich) a vytvořila zemskou vládu (Landesregierung) a zemský parlament (Landesversammlung). V čele státního útvaru stáli politici Raphael Pacher (20. 10. 1918 – 4. 11. 1918) a Rudolph Lodgmann von Auen (5. 11. 1918 – 16. 7. 1920). Na území provincie žilo 2,3 mil. obyvatel a její rozloha činila 15 000 km², hlavním městem byl Liberec (Reichenberg). Město Liberec obsazeno čs. vojáků dne 16. 12. 1918, úřady provincie Německé Čechy přesídily dne 14. 12. 1918 do Vídně, kde sídlily v budově Parlamentu. Provincie oficiálně zanikla St. Germainskou mírovou smlouvou ke dni 16. 7. 1920.

BREAKING YEAR OF 1918

German-Bohemia

The German-Bohemia Province (Deutsch-Böhmen) was established on 29. 10. 1918 by a declaration of its representatives at the Austrian Parliament (Reichsrat). The province immediately announced its accession to the German-Austria State (Deutsch-Österreich) and created own government (Landesregierung) and Parliament (Landesversammlung). The leaders of the province were the politicians Raphael Pacher (20. 10. 1918 – 4. 11. 1918) and Rudolph Lodgmann von Auen (5. 11. 1918 – 16. 7. 1920). The provincial territory counted 2.3 mil. inhabitants and consisted of 15 000 km² territory. The province capital was Liberec (Reichenberg). The City of Liberec was controlled by the Czechoslovak soldiers since 16. 12. 1918, the German-Bohemian authorities left the capital city on 14. 12. 1918 departing for Vienna, where they occupied a part of the former Reichsrat building. The province was officially dissolved by the St. Germain Peace Treaty coming into effect as at July 16, 1920.

Hans Hartl
(1858-1939)

Člen vlády provincie Německé Čechy v roce 1918

Portrait of Mr. Hans Hartl, the member of the government of the German-Bohemia Province (1918)

Postage stamp issued by the German-Austria (Deutsch-Österreich) in 1920 (Mi. 284) showing the Austrian Parliament building used as a seat of the exile authorities of the German-Bohemia Province in 1918-1920

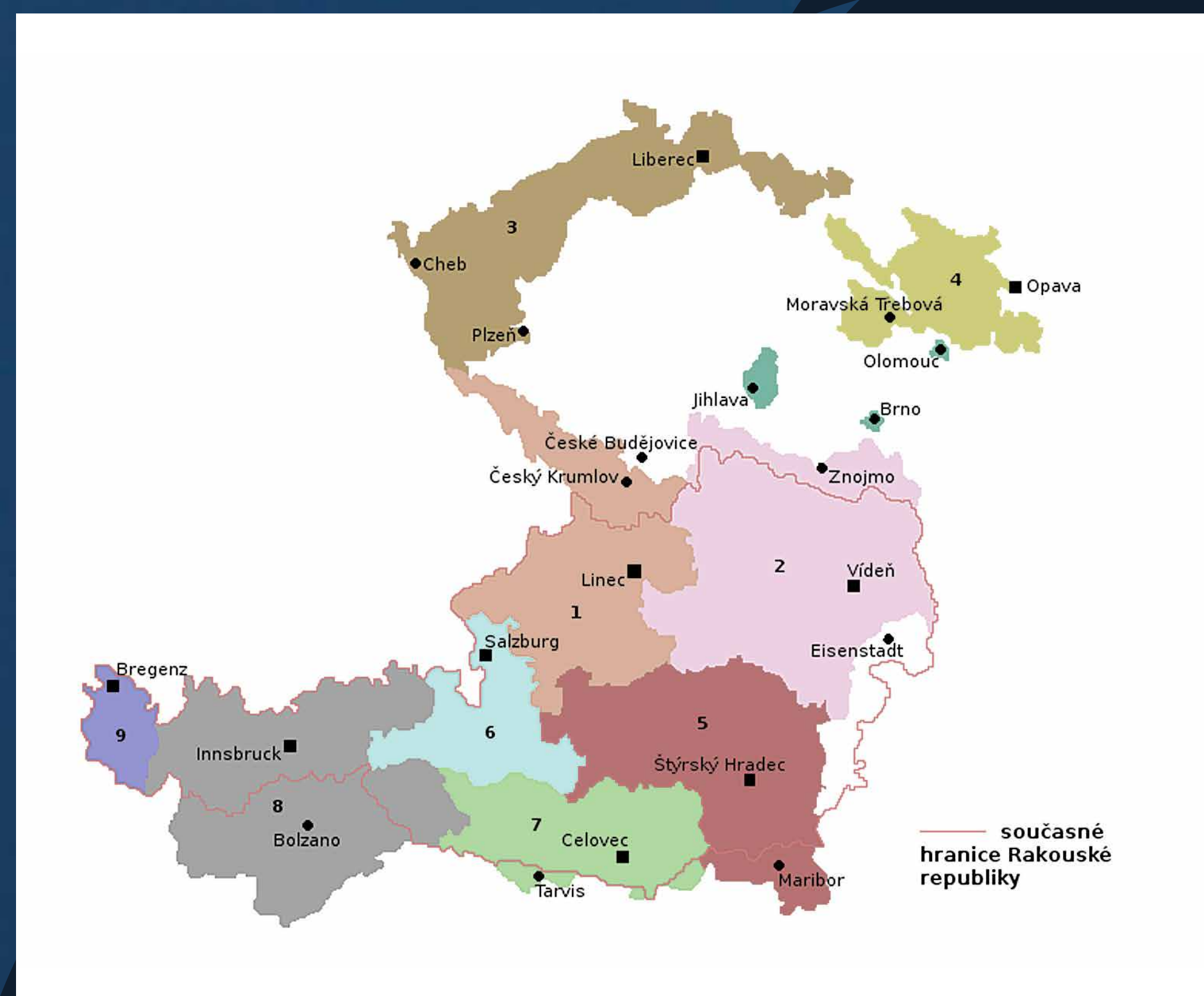
Poštovní známka státu Německé Rakousko (Deutsch-Österreich) s vyobrazením budovy vídeňského parlamentu, kde v letech 1918-1920 sídlily exilové úřady provincie Německé Čechy (Mi. 284, 1920)

I přes tvrdé soupeření Čechů a Němců v roce 1918 se obyvatelé Německých Čech stali plnoprávními občany Československa a až do období 1937/1938 žili v míru, spolupráci a prosperitě se svými českými spoluobčany. (Více informací je dostupných v mém článku publikovaném v časopise Filatelie č. 5 – 9 / 2012.)

Poštovní známky státu Deutsch-Österreich byly vydány v prosinci 1918 a byly zřejmě přiděleny i na poštovní úřady nacházející se na území provincie Německé Čechy. V Rakousku byly tyto ceny platné do 31. 10. 1920, z území ČSR se velmi výjimečně vyskytují celistvosti jimi vyplacené v prosinci 1918.

Despite to the hard competition among the Czechs and Germans in 1918, the inhabitants of former German-Bohemia Province become the full rights/duties citizens of Czechoslovakia living in the peace, co-operation and prosperity with the Czech population until 1937/1938. (You can find more information about the subject in my article published in the Filatelie Magazine # 5 – 9 / 2012.)

The Deutsch-Österreich postage stamps were issued by the German-Austria in December 1918 and they likely were allocated also to the German-Bohemia post offices. The stamps were valid in Austria until Oct. 31, 1920. We know very limited number of postal items mailed on the Czechoslovak territory being franked with the stamps in December 1918.

Mapa německojazyčných provincií v Rakousku, Českých zemích, Slovinsku a Tyrolsku (1918)

Map of the German speaking provinces existing in 1918 in Austria, Czech Lands, Slovenia and Tyrol

Soukromý dopis odeslaný dne 24. 12. 1918 z Radonic u Kadaně (Radonitz) do Luby u Chebu (Schönbach-Lubitschgrund) vyplacený rakouskou poštovní známkou s přetiskem Deutsch-Österreich (Mi. 234); je známo méně než 5 takovýchto celistvostí.

Private letter sent on Dec. 24, 1918 from Radonice u Kadaně (Radonitz) to Luby u Chebu (Schönbach-Lubitschgrund) franked with the Austrian definitive postage stamp overprinted "Deutsch-Österreich" (Mi. 234); less than 5 such covers have been reported.

Úřady

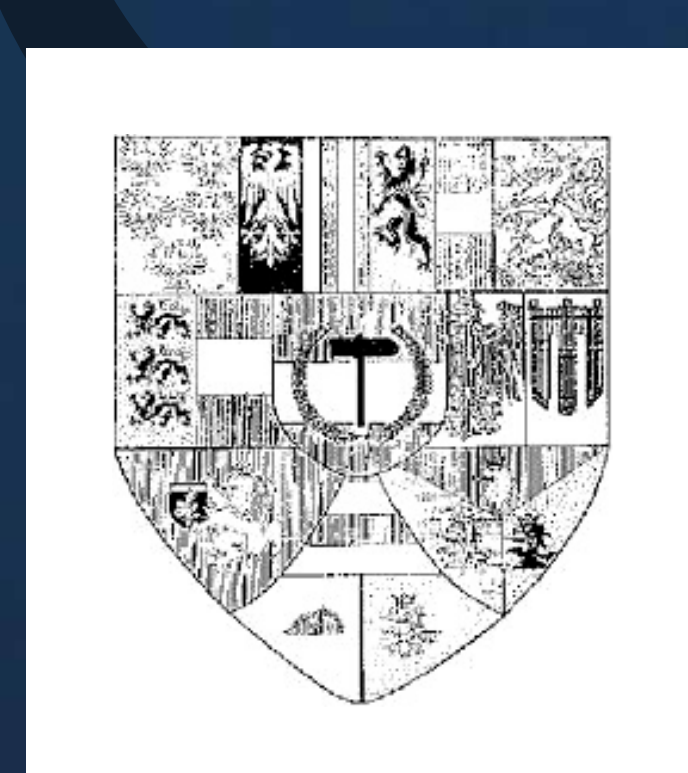
Dopis Zemské vlády pro Německé Čechy odeslaný z Liberce dne 25. 11. 1918 na Poštovní ředitelství Ústí/Labem, kam dorazil dne 28. 11. 1918. Jeho obsahem je návrh přepravy poštovních zásilek podaných na poště v Rokytnici/Jizerou (Rochlitz) do železniční stanice Zelené údolí/Kořenov (Grüntal) a odtud bude po místní železniční trati převezena do stanice Tanvald a odtud dopravena řádnou vlakovou poštou č. 129/130 Tanvald-Liberec (Tannwald-Reichenberg) do hlavního města provincie. Návrh byl poštovním ředitelstvím zřejmě přijat a od 5. 12. 1918 realizován. Spis byl uložen do archivu dne 7. 12. 1918.

Dopis je podepsán zástupcem zemské vlády, panem Hansem Hartlem (1858-1939) z Liberce, který byl v letech 1911-1918 poslancem Říšské rady a v letech 1918-1919 poslancem Provisorického národního shromáždění Německého Rakouska (Provisorische Nationalversammlung). V letech 1918-1919 byl dále členem vlády provincie Německé Čechy. Od roku 1920 do roku 1929 byl Hans Hartl členem Senátu čs. Národního shromáždění.

Authorities

Letter sent from Liberec on Nov. 25, 1918 by the German-Bohemia Government to Postal Directorship in Ústí/Labem, where it arrived on 28. 11. 1918. The document proposed transportation of the mail posted at Rokytnice/Jizerou (Rochlitz) post office to the Zelené údolí/Kořenov (Grüntal) railway station, from where it can be transported to Tanvald continuing the journey by the regular train post offices no. 129/130 operated on route Tanvald-Liberec (Tannwald-Reichenberg). The proposal was likely accepted by the postal directorship and followed since Dec. 5, 1918. The official file was put into the record office on 7. 12. 1918.

The above letter was signed by Mr. Hans Hartl (1858-1939) acting as member of the government. Mr. Hartl was a member of Austrian Parliament (Reichsrat) since 1911 continuing the political career by membership in the Temporary Parliament of German-Austria (Provisorische Nationalversammlung) as well as in the German-Bohemia Government. He was also member of the upper chamber of the Czechoslovak Parliament (Senate) in period 1920-1929.

Úřední znak provincie Německé Čechy (Deutsch-Böhmen, 1918)

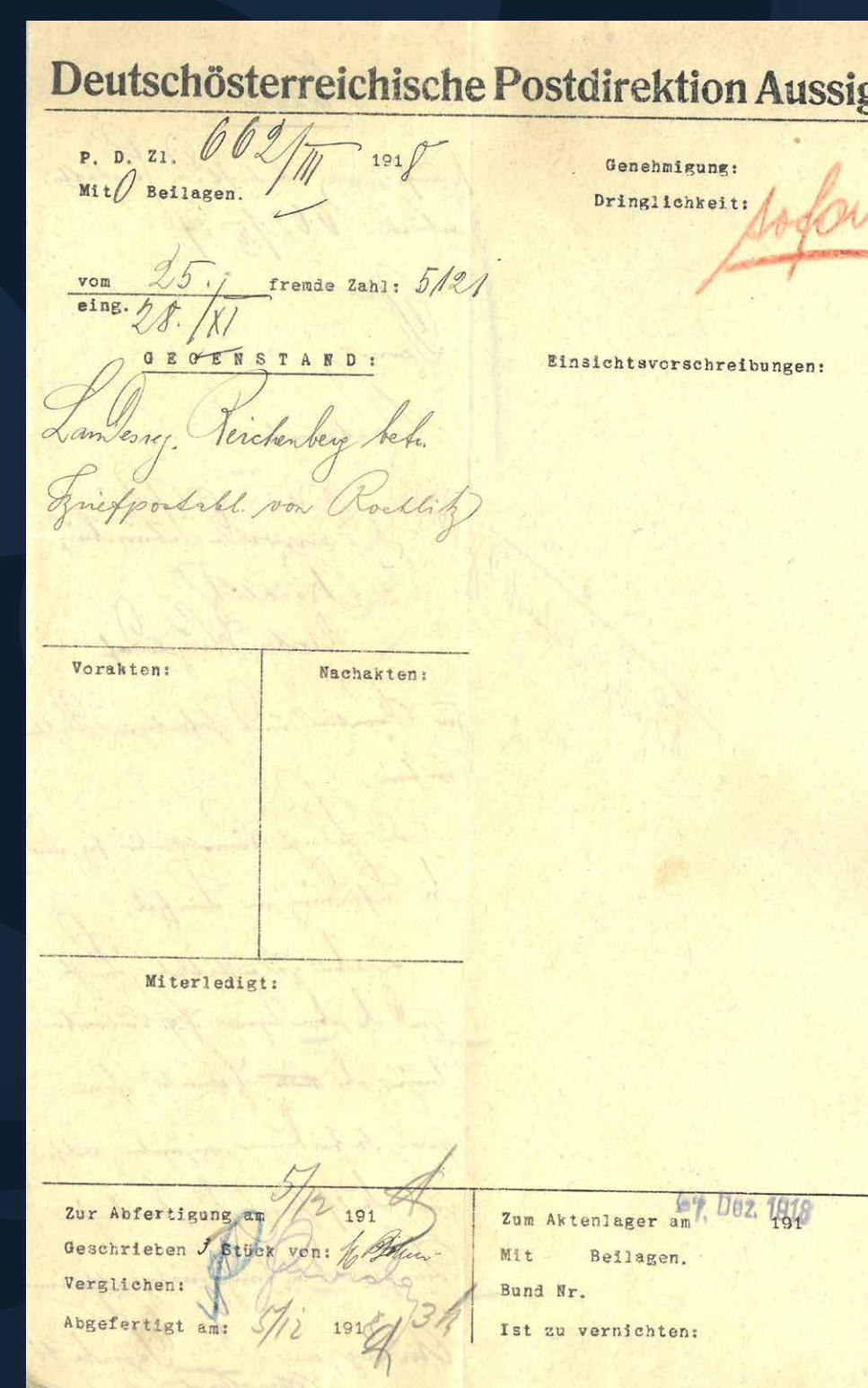
Official seal of the German-Bohemia Province (Deutsch-Böhmen, 1918)

Poštovníctví

Poštovní záležitosti na území Německých Čech spadaly stejně jako ve zbytku Německého Rakouska do kompetence Státního úřadu pro živnost, průmysl a obchod ve Vídni. Tento úřad vydal dne 10. 11. 1918 výnos č. 107/P-1918, kterým vytvořil zcela nové Poštovní ředitelství v Ústí/Labem (Deutschösterreichische Postdirektion Aussig). To soupeřilo se již existujícím Poštovním ředitelstvím v Praze o kontrolu poštovníctví na území provincie Německé Čechy. Ústecké ředitelství pracovalo zřejmě do 18. 12. 1918, poté muselo přesunout svůj klíčový personál do Německého Rakouska.

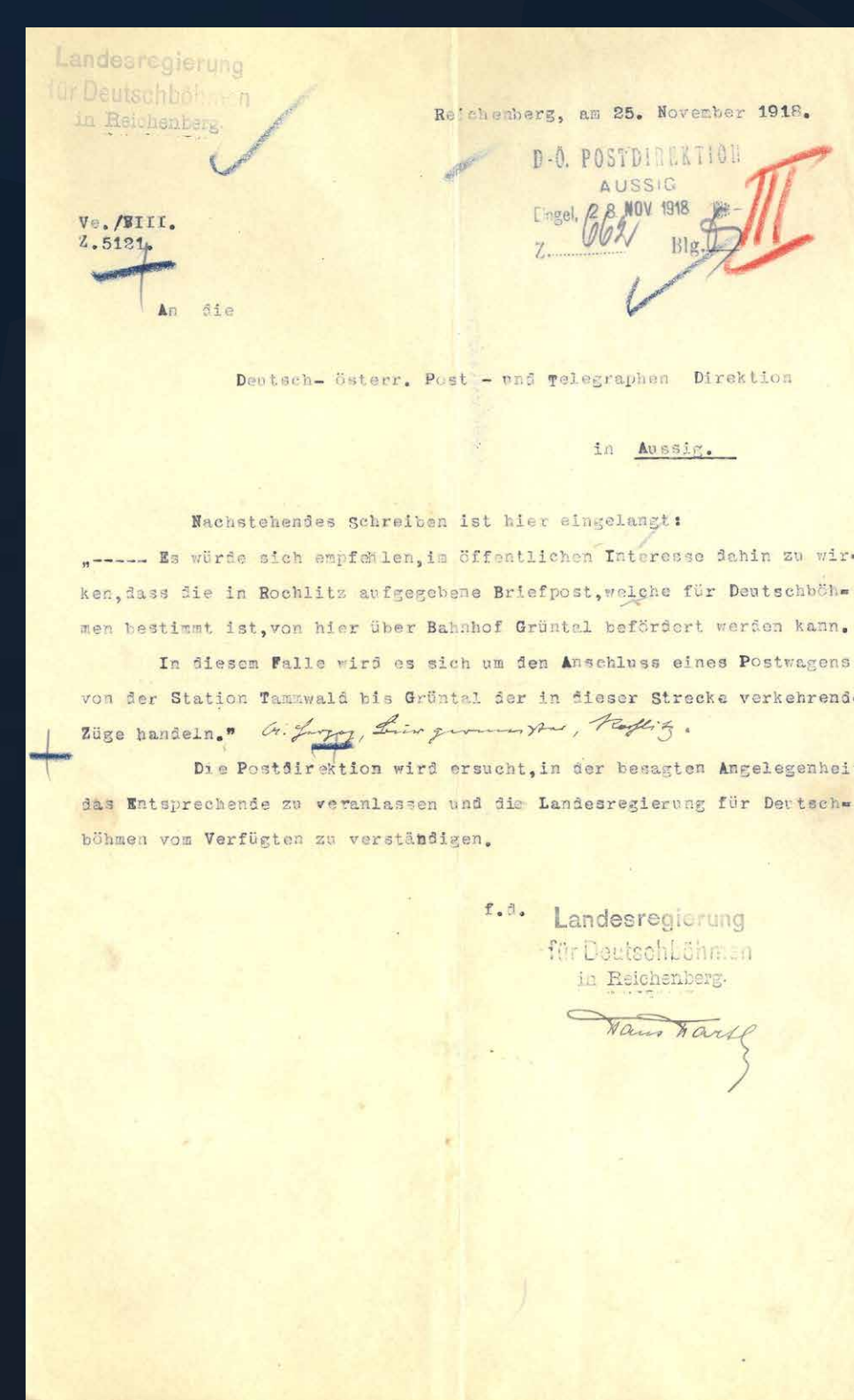
Postal Affairs

The postal operation on territory of the German-Bohemia Province was similarly to the remaining regions of German-Austria managed by the State authority for commerce, industry and trade in Vienna. The authority issued on Nov. 10, 1918 a declaration on creating the new Postal Directorship in Ústí/Labem (Deutschösterreichische Postdirektion Aussig) competing with the already existing Prague Postal Directorship about controlling the German-Bohemia postal affairs. The Ústí/Labem Postal Directorship likely existed until Dec. 18, 1918, when it moved its key crew to German-Austria.

Obal úřední složky Německorakouského poštovního ředitelství Ústí/Labem (Deutschösterreichische Postdirektion Aussig, 1918)

Cover page of an official file created by German-Austrian Postal Directorship in Ústí/Labem (Deutschösterreichische Postdirektion Aussig, 1918)

Obsah výše zmíněné úřední složky – dopis Zemské vlády pro provincii Německé Čechy (Landesregierung für Deutsch-Böhmen in Reichenberg) na poštovní ředitelství do Ústí/Labem s úředními razítky vlády i poštovního ředitelství (1918)

A content of the above mentioned file – letter written by the Provincial Government of German-Bohemia (Landesregierung für Deutsch-Böhmen in Reichenberg) to the German-Austrian Postal Directorship in Ústí/Labem showing the official cancels of the government as well as the postal directorship (1918)

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

VYDÁNÍ PRVNÍ ZNÁMKY RAKOUSKÉ ŘÍŠE 1850

Představení a podrobnější vývoj 1. emise známek Rakouského císařství 1850-1858

Rakouský státní úředník Laurenz Koschier původem z Krainu (dnešní Slovinsko) značně předběhl svou dobu z pohledu poštovního myšlení. Již v roce 1836 podal poštovní správě ve Vídni písemný návrh, jak reformovat poštovní systém zavedením *aufklebbare Brieftaxstempel* (= nalepovací poštovní známky). Jeho návrhy byly zamítnuty ne jednou, ale třikrát, a to v letech 1836, 1842 a 1848.

Konečně v roce 1849 byla správa největšího středoevropského státu připravena uvažovat o zavedení známek. V květnu 1849 vyslala rakouská poštovní správa státního úředníka Dr. Johanna Jakoba Herze na inspekční cestu do zahraničí, aby prostudoval známkový systém. V červenci roku 1849 umístil Dr. Hertz ve své zprávě doporučení zavést navrhované *aufklebbare Briefmarken* v habsburské monarchii za účelem zjednodušení zpoplatnění a logistiky listovního provozu. Navrhl vytvořit tři vzdálenostní zóny s dodatečnou zónou pro místní dopisy a tiskoviny, což vedlo k 5 denominacím (1,2,3,6,9 K) pro monarchii. Dr. Herz se také vyjádřil k tomu, jak by známky měly vypadat: buď jako císařův portrét anebo rakouský erb.

Největší známé celky zkusmých tisků 6kr a 1fl (gulden) z r. 1850, spojený svislý pár hodnot 6kr a 1fl (existuje pouze 5ks!)

Largest known units of the 6 kr and 1 fl proofs 1850, se-tenant proof of the 6 kr and 1 fl values in a vertical pair (only 5 exist!)

Zavedení poštovní známky

V červenci 1849 bylo na konferenci poštovní správy, ministerstva obchodu a Císařsko-královské dvorní tiskárny a Státní tiskárny (Staatsdruckerei) ve Vídni, rozhodnuto o zavedení poštovní známky. V září 1849 se ministr obchodu, Freiherr von Bruck, hlásil císaři Františku Josefu I., který dne 25. září 1849 podepsal dekret o zavedení poštovní známky v Rakouském císařství. Datum vydání bylo stanoveno na 1. června 1850. Na zavedení nového systému hodnocení, včetně vývoje a výroby nových známek a tím celého distribučního systému pro celé rozsáhlé území monarchie, tedy zbývalo pouhých 8 měsíců.

V říjnu 1849 byl Dr. Herz povýšen na vrchního státního úředníka, aby předložil ministerstvu obchodu konečné návrhy týkající se vzhledu, stavu, použití, zrušení, prodeje a zpoplatnění známek. Kolem roku 1849/50 zahájil Dr. Herz jednání s ředitelem státní tiskárny – Auerem Ritterem von Welsbachem, ohledně výroby první emise známek. Tiskárna si tak vydobyla dobré jméno pro výrobu státních tiskovin a úředních cenných papírů, zejména za dob svého ředitele von Welsbacha. Auer byl konfrontován s představami Dr. Herze, které byly z jeho odborného úsudku nedostatečné z hlediska technologie výroby a ze stránky bezpečnostních prvků.

Dr. Herz představil své nápady jistému úředníkovi Staatsdruckerei, jehož jméno se nedochovalo, který vyrobil nejprve *dřevěný štoček* a po několika drobných úpravách i *štočky ocelové*, o nichž máme několik důkazů v nominálních hodnotách 6kr a 1 Zlatý.

The postage stamp introduction

In July 1849, at the Postal Authority, the Trade Ministry and k.k. Hof- und Staatsdruckerei conference in Vienna it was decided to introduce the postage stamp. In September 1849, the Minister of Trade, Freiherr von Bruck, reported to Emperor Franz Joseph I, who signed the decree introducing the postage stamp in the Austrian Empire on September 25th, 1849. The date of issue was set for June 1st, 1850. Therefore, there were only 8 months left to introduce a new rating system including the development and production of new stamps and thus the whole distribution system for the entire vast territory of the Monarchy.

In October 1849, Dr Herz had been promoted to Senior Civil Servant given the task of submitting final proposals to the Ministry of Trade on the appearance, condition, use, cancellation, sale and charging of stamps. Around 1849/50 Dr Herz started his negotiations with the director of the Staatsdruckerei, Ritter Auer von Welsbach, regarding the production of the first stamp issue. The Staatsdruckerei had acquired a good reputation for the production of state printed matter and official value papers, especially under its director Auer von Welsbach. Auer was confronted with Dr Herz's ideas, which, from his expert point of view, were insufficient in terms of production technology and security features.

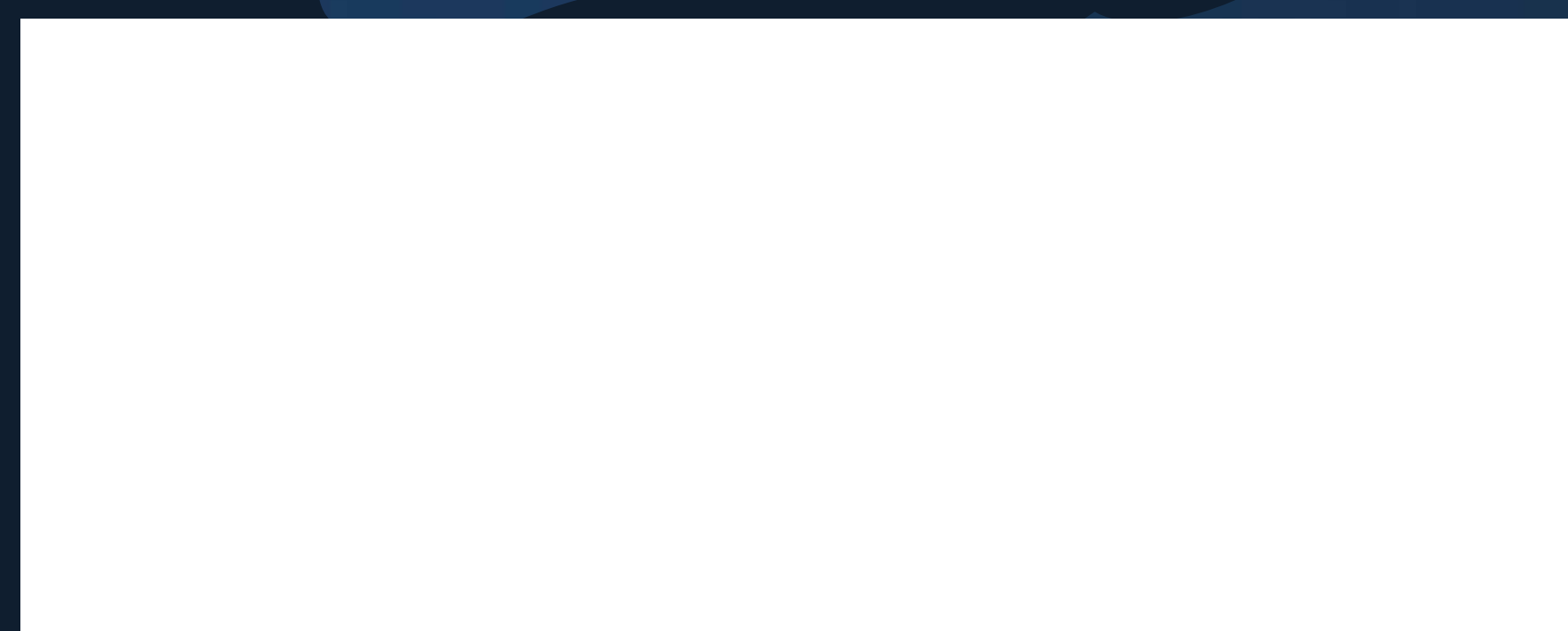
Dr Herz presented his ideas, to an official of the Staatsdruckerei, whose name has not been preserved, who then produced a wooden cliché and, after some slight modifications, steel clichés, of which we have a few proofs in the denominations of 6 Kreuzer and 1 Gulden.

THE FIRST STAMP ISSUE OF THE AUSTRIAN EMPIRE 1850

The introduction and further development of the first stamp issue of the Austrian Empire 1850-1858

Finally in 1849, the administration of the largest central European state was ready to consider the introduction of stamps. In May 1849, the Austrian postal administration sent the civil servant Dr Johann Jakob Herz on an inspection tour abroad to study the stamp system. In July 1849 Dr Hertz placed in his report the recommendation to introduce *aufklebbare Briefmarken* (stick-on stamps) in the Habsburg Monarchy in order to simplify the charging and logistics of letter traffic. He suggested to create three distance zones with additional local letters and printed matters, this led to 5 denominations (1,2,3,6,9 Kreuzer), for the Monarchy. Dr Herz also commented on how the stamps should like: he suggested the emperor's portrait or the Austrian coat of arms as the stamp image.

První vydání známek Rakouského císařství v prvním vydání 1850

The first stamp issue of the Austrian Empire in its first edition 1850

Čtyřblok ze 3kr nátisků z roku 1851 v modré barvě

Block of four of the 3 kr proof of 1851 in blue

Dvojice nátisku 3kr z roku 1851 v černé barvě

Pair of the 3 kr proof of 1851 in black

Axmannův Merkur

Ve stejné době na příkaz ministerstva obchodu nechal ředitel Staatsdruckerei, Auer von Welsbach, vyrobil další návrh pro vydání poštovního razítka slavnému rytci, Josefu Axmannovi. Pro tento návrh byla zvolena daleko složitější, dražší a mnohem odolnější metoda měditisku. Josef Axmann zvolil jako známkový obraz Merkurovy hlavy, které odpovídaly vkusu doby *biedermeieru* a byly společností chápány v politicky turbulentní době bez jakéhokoli politického kontextu v multietnické monarchii. Kromě toho bylo pro Staatsdruckerei běžné používat hlavy Merkura pro cenné papíry. Těchto 5 různých vzorů bylo, stejně jako ty, které se používají u bankovek, vyrobeno v různých velikostech a buď s vousatými nebo bezvousými tvářemi – symbolizujícími nominální hodnoty Kreuzer a Centesimi. Tento návrh však neměl nic společného s návrhem Dr. Herze. Poštovní správa odmítla návrhy Josefa Axmanna jako příliš složitá a příliš drahá na výrobu. Správa však Axmannovu myšlenku Merkurovy hlavy na známce krátce poté realizovala v návrhu první novinové známky na světě – modrého, žlutého, růžového a rumělkového Merkura. Axmann tak dosáhl světového věhlasu ve filatelii.

The Axmann's Mercur

At the same time and with the order of the Trade Ministry, the director of the Staatsdruckerei, Auer von Welsbach, had the famous engraver Josef Axmann produce another design for the postmark issue. For this design, the far more complicated, expensive, and much more forgery-proof method of copperplate printing was chosen. Josef Axmann chose Mercury heads as the stamp image, as they corresponded to the taste of the Biedermeier period and were understood in the politically turbulent time without any political context in the multi-ethnic monarchy. Furthermore, it was common for the Staatsdruckerei to use the Mercury heads for value papers. The 5 different designs were, just like the ones used for banknotes, made in different sizes and either with bearded or beardless faces - symbolising Kreuzer and Centesimi denominations. However, this design had nothing in common with Dr Herz's proposal. The postal administration rejected Josef Axmann's designs as too complicated and too expensive to produce. However, Axmann's idea of the Mercury head on stamp was executed by him shortly afterwards in the design of the world's first newspaper stamp, the blue, yellow rose and red Mercury, and achieved world fame in philately.

Návrhy Merkur pro 1. emisi známek od Josefa Axmanna v 5 nominálních hodnotách a 2 měnách z roku 1850

Mercure designs for the 1st stamp issue by Josef Axmann in 5 denominations and 2 currencies in 1850.

Josef Axmann (1793-1873)

Slavný rytec a tvůrce měditiskových rytin pro první vydání známek a proslavených novinových známek.

Famous engraver and creator of the mercure essays for the first copperplate issue and the famous mercury newspaper stamps.

První emise

Rytec Carl Hermann Tautenhayn vytvořil konečný návrh známky první rakouské emise v oceli na základě nápadu Dr. Herze. Dne 5. února 1850 byla zadána objednávka na první emisi známek habsburské říše u Státní tiskárny ve Vídni, kde bylo vyrobeno celkem asi 20 milionů známek za použití poměrně jednoduchého knihtiskového procesu v pěti různých nominálních hodnotách a dvou různých měnách, známky byly distribuovány po celé monarchii do května 1850.

Od ředitele Tiskárny se očekávalo zvýšení bezpečnosti známky díky velmi úspěšnému zavedení známky. Proto docházelo k neustálému vývoji a experimentům se známkami. Stále znovu a znovu byly podávány návrhy na ministerstvo obchodu a poštovní správy – zpočátku hlavně týkající se papíru a lepidel. V březnu 1851 byly vyrobeny tisky v hodnotě 3 K v modré a černé barvě, aby se otestoval papír a pogumování.

Navíc byly v roce 1852 zahájeny zkoušky s perforovacími stroji, aby se zvýšila použitelnost s ohledem na separaci známek. Po zcela neúspěšném pokusu se známkou 3 K (nedochoval se žádný kus) byly v srpnu 1852 zahájeny další pokusy se známkou 1 K a také s bílými, pogumovanými listy papíru, z nichž se dochovalo velmi málo jednotlivých kusů. Perforace se však ukázala jako příliš křehká a známky se v sériové výrobě nadále vyráběly nezoubkované, což se pak s 2. vydáním v roce 1858 změnilo.

Z 1. emise Rakouska bylo v letech 1850 až 1858 vyrobeno celkem asi 280 milionů známek.

First issue

The engraver Carl Hermann Tautenhayn created the final stamp design of the first Austrian issue in steel based on Dr Herz's idea. On February 5th, 1850, the order for the Habsburg Empire's first stamp issue was placed with the Staatsdruckerei in Vienna, where a total of about 20 million stamps were produced using the comparatively simple letterpress printing process in five different denominations and two different currencies and distributed throughout the entire Monarchy by May 1850.

The director of the Staatsdruckerei was expected to increase the security of the stamp that had just been very successfully introduced. Therefore, there was constant development and experimentation in the production of stamps. Over and over, submissions were made to the Ministry of Trade and the postal administration, initially mainly concerning paper and gumming. In March 1851, proofs of the 3 Kreuzer value were produced in blue and black to test the paper and gumming.

Furthermore, in 1852 trials with perforating machines were initiated in order to increase the usability with regards to the stamp separation. After a completely failed attempt with the 3 Kreuzer stamp - of which no piece has survived - further trials were initiated in August 1852 with the 1 Kreuzer stamp as well as with white, gummed paper sheets, of which very few individual pieces have survived. However, the perforation proved to be too fragile, and the stamps continued to be produced imperforated in the series production, which then changed with the 2nd issue in 1858.

About 280 million stamps were produced in total from the 1st issue of Austria between 1850 and 1858.

Známka 1kr a lepený papírový list ve zkušební zoubkovaní 18 ze srpna 1852

1 kr stamp and gummed paper sheet in trial perforation 18 from August 1852

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 OVERPRINTS

In the first years of the republic's existence, the eager collecting public had little domestic philatelic material to satisfy their passion. Thus, even at a time when the young state had had its own issue of Mucha's Hradčany at its disposal for several months and long after the temporary validity of Austrian stamps in our territory was terminated, the stamps of the old monarchy with POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 overprints were put on sale.

Philatelic catalogues were thus suddenly enriched by more than one hundred new items, the acceptance of which by collectors, however, was certainly not a matter of course. The series thus became the subject of clashes between recognized authorities of Czechoslovak interwar philately. The leading expert and publicist in the field, Ervín Hirsch, was not the only person who uncompromisingly condemned the entire issue as speculation. On the imaginary other side of the dispute stood a high-ranking postal official and also a respected philatelist Jaroslav Lešetický, who was also the father of the idea of providing Old Austrian stamps with this overprint.

The stamps were sold with a 50% surcharge to the nominal value. In addition, ordinary collectors could obtain the stamps only at the philatelic counter of the main post office in Prague in Jindřišská Street. Figures concerning the number of stamps issued were never properly published. However, the shadow of doubt was cast on the whole issue particularly by the way in which the various rarities got into the hands of leading collectors. Over time, the criticism of Lešetický grew and his reputation was not helped by numerous expert mistakes either. In the last years of his life, Lešetický partially withdrew from the associational life and his philatelic testing room was closed. His critics thus emerged victorious from the disputes.

However, his irreconcilable rival Ervín Hirsch was also wrong with his exclamation from 1928: **"Foreign countries will never admit the rightfulness of the POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 issue"**. Austrian postage stamps on granite paper with this overprint are today, despite all the controversies, among the most valuable Czechoslovak rarities and are valued by foreign catalogues with remarkable amounts.

4K světle zelená široký formát na obyčejném papíru
a 4K světle zelená široký formát na žilkovaném papíru

4K light green wide format on plain paper
and 4K light green wide format on granite paper

Filatelistické přepážky budovy hlavní pošty v Praze, 20. léta 20. století

Philatelic counters in the building of the main post office in Prague, 1920s

PŘETISKY POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

Dychtivá sběratelská veřejnost měla v prvních letech existence republiky jen málo domácího filatelistického materiálu k uspokojení své vášně. A tak i v době, kdy měl mladý stát již několik měsíců k dispozici svou vlastní emisi Muchových Hradčan a dávno poté, co byla přechodná platnost rakouských známek na našem území ukončena, byly známky staré monarchie s přetisky POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 uvedeny do prodeje.

Filatelistické katalogy tak náhle obohatilo více než sto nových položek, jejichž přijetí mezi sběrateli však rozhodně nebylo samozřejmé. Série se tak stala předmětem střetů uznávaných autorit československé meziválečné filatelie. Přední znalec a publicista v oboru Ervín Hirsch nebyl sám, kdo celé vydání nekompromisně odsuzoval jako spekulaci. Na pomyslné druhé straně sporů stál vysoce postavený poštovní oficiál a rovněž respektovaný filatelista Jaroslav Lešetický, který byl zároveň otcem celé myšlenky opatřit starorakouské známky tímto přetiskem.

Prodej známek probíhal s 50% přírůžkou k nominální hodnotě. Běžní sběratelé si mohli známky navíc opatřit pouze u filatelistické přepážky hlavní pošty v Praze v Jindřišské ulici. Nákladová čísla nebyla nikdy řádně zveřejněna. Stín pochybnosti však na celou emisi vrhl především způsob, jakým se nejrůznější rarity dostávaly do rukou předních sběratelů. Kritika Lešetického časem sířila a jeho pověstí neprosplávala ani četná znalecká pochybení. V posledních letech svého života se Lešetický částečně stahuje ze spolkového života a uzavřena je i jeho filatelistická zkušebna. Jeho kritici tak ze sporů vycházejí vítězně.

Zmýlil se však i jeho nesmiřitelný soupeř Ervín Hirsch se svým zvoláním z roku 1928: **"Nikdy nepřipustí cizina oprávněnost vydání POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919"**. Rakouské výplatní známky na žilkovaném papíře s tímto přetiskem totiž dnes přes všechny kontroverze patří k nejcenějším československým raritám a jsou zahraničními katalogy ceněny úctyhodnými částkami.

Rakouská čtyřkoruna na žilkovaném papíru s přetiskem POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

Mezi četnými přetisky POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 výrazně vynikávají ty s přídomkem *žilkovaná*. Rakouské výplatní známky tištěné na tomto druhu papíru sice byly opatřeny přetiskem nového státu, ale z původních zásob poštovních úřadů na našem území mohly pocházet jen těžko. V Rakousku byl totiž jejich tisk zahájen až na jaře roku 1919 a způsob, jakým se žilkovaný papír nakonec dostal do pražské tiskárny Haase, je i dnes předmětem neutichající debaty mezi filatelisty. Stejně tak nejasná je role, kterou v cestě těchto raritních kusů na filatelistický trh sehrál sám Jaroslav Lešetický. Jisté je jen to, že žilkované čtyřkoruny byly nakonec uchráněny ohněm kotelny hlavní pošty v Praze, kde by pravděpodobně byly za běžných okolností protokolárně spáleny. Časem se objevily mezi předními sběrateli a postupně si vydobily pozici jedné z nejdražších československých poštovních známek.

Austrian 4-crown stamp on granite paper with the POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 overprint

Among the numerous POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 overprints, those nicknamed *"granite"* stand out significantly. Austrian postage stamps printed on this type of paper were marked with overprint of the new state, but they could hardly come from the original stocks of post offices in our territory. In Austria, their printing did not begin until the spring of 1919, and the way in which granite paper finally got into the Haase printing house in Prague is still the subject of an endless debate among philatelists. Equally unclear is the role that Jaroslav Lešetický himself played in the journey of these rare pieces to the philatelic market. What is certain is that 4-crown stamps on granite paper were eventually protected from the fire of the boiler room of the main post office in Prague, where they would probably be burned in accordance with the protocol under normal circumstances. Over time, they appeared among the leading collectors and gradually gained the position among the most expensive Czechoslovak postage stamps.

Fotografie účastníků Stachovy aukce poštovních známek (uprostřed Jaroslav Lešetický), 1930

A photograph of participants of Stach's auction of postage stamps (in the middle Jaroslav Lešetický), 1930

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PROVOZNĚ SLUŽEBNÍ ZNÁMKY PRÉMIOVÝ ŘÁD J 2

V roce 2017 byly v Poštovním muzeu Slovenské pošty, a.s., objeveny během částečné revize sbírkového fondu *Tuzemské známky* celé tiskové listy známek *Prémiový řád J 2*. Známký pocházejí z delimitace majetku Správy pošt a telekomunikací po rozpadu Československa kdy Dokumentační centrum Slovenské pošty, s.p., převzalo

29. června 1993 z Poštovního muzea 5,6 mil kusů poštovních známek, mezi kterými se nacházely i provozně služební známky *J 2* po 30 kusech z každé ze tří emisí známek nominálních hodnot 20 h, 50 h, 60 h, 100 h a 200 h vydaných v letech 1954–1955. Do roku 2017 byly známky *J 2* přítom známé jen ze zachovaných *Ohlášek závad*.

OPERATIONAL SERVICE STAMPS PREMIUM ORDER J 2

During a partial revision of *Domestic Stamps* collection, whole *Premium Order J 2* stamp printing sheets were discovered in the Slovak Post Museum in 2017. The stamps come from the delimitation of the property of the Post and Telecommunication Administration after the division of former Czechoslovakia. The Slovak Post Documentary Centre took over the almost 5.6 million pieces of postage stamps from Postal Museum Prague on 29 June 1993 while there were deposited unique *J 2* operational service stamps among them. Set of stamps consisted of 30 pieces out of each of the three issues of stamps with nominal value of 20 h, 50 h, 60 h, 100 h and 200 h in different colours issued during the period from 1954 to 1955. Until 2017, the *J 2* stamps were known only from preserved *Defect Notices*.

10 blok první emise 20 h známky *Prémiový řád J 2* cihlově-červené barvy s diagonálními pasovacími křížky blokového perforátoru z 1. poloviny roku 1954.

Sheet of 10 stamps of the first issue of 20 h stamp *Premium Order J 2* in brick red colour with diagonal fitting cross of perforation block from 1st half of 1954.

10 blok druhé emise 20 h známky *Prémiový řád J 2* modré barvy s většími pravouhlými pasovacími křížky blokového perforátoru z 2. poloviny roku 1954.

Sheet of 10 stamps of the second issue of 20 h stamp *Premium Order J 2* in blue colour with rectangular fitting cross of perforation block from 2nd half of 1954.

10 blok první emise 100 h známky *Prémiový řád J 2* fialové barvy s diagonálními pasovacími křížky blokového perforátoru z 1. poloviny roku 1954.

Sheet of 10 stamps of the first issue of 100 h stamp *Premium Order J 2* in purple colour with diagonal fitting cross of perforation block from 1st half of 1954.

10 blok třetí emise 100 h známky *Prémiový řád J 2* oranžové barvy s menšími pravouhlými pasovacími křížky blokového perforátoru z 1. poloviny roku 1955.

Sheet of 10 stamps of the third issue of 100 h stamp *Premium Order J 2* in orange colour with small rectangular fitting cross of perforation block from 1st half of 1955.

10 blok první emise 200 h známky *Prémiový řád J 2* modro-zelené barvy s diagonálními pasovacími křížky blokového perforátoru z 1. poloviny roku 1954.

Sheet of 10 stamps of the first issue of 200 h stamp *Premium Order J 2* blue-green colour with diagonal fitting cross of perforation block from 1st half of 1954.

10 blok dotisku druhé emise 200 h známky *Prémiový řád J 2* červené barvy s většími pravouhlými pasovacími křížky blokového perforátoru z 1. poloviny roku 1955.

Sheet of 10 stamps of the reprint of the second issue of 200 h stamp *Premium Order J 2* in red colour with rectangular fitting cross of perforation block from 1st half of 1955.

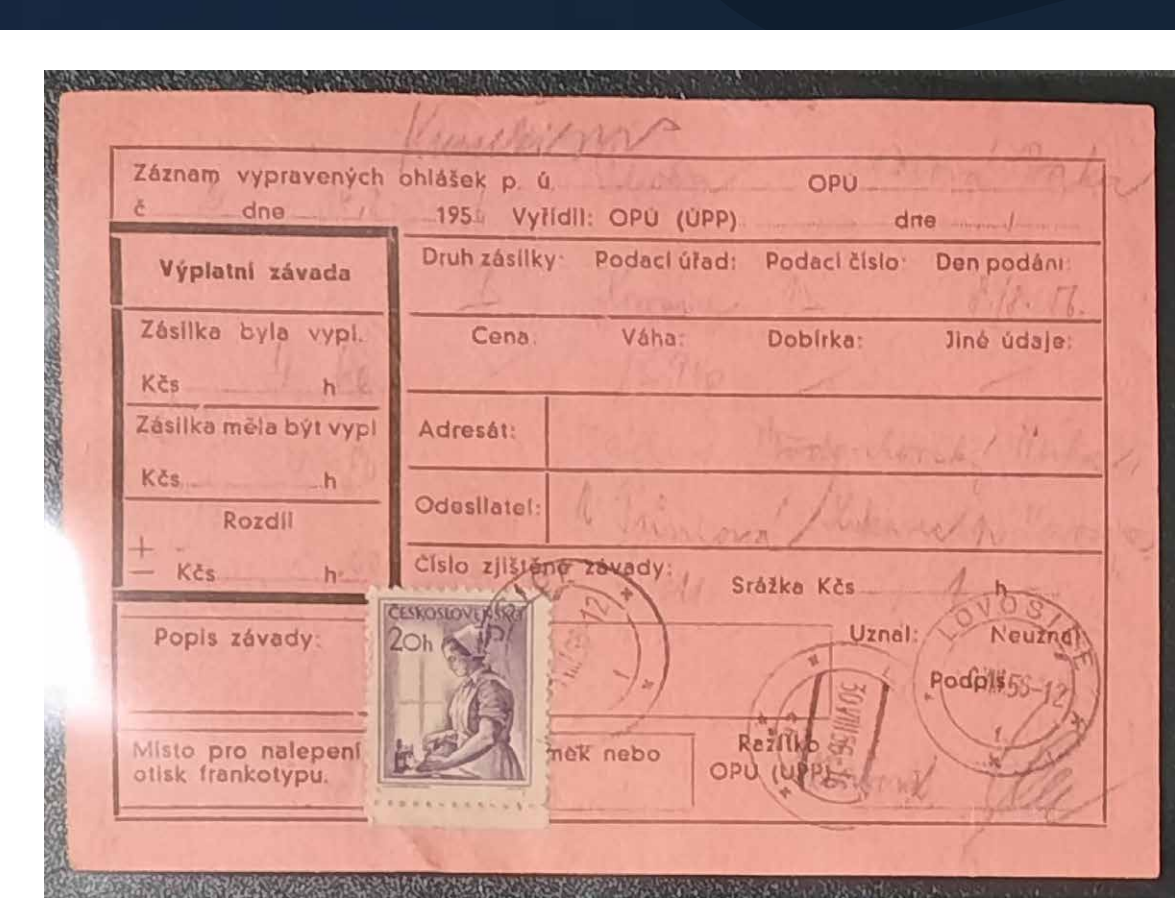
Známký *Prémiový řád J 2* byly používány interně na poštovních úřadech jen velmi krátký časový horizont – od 25. 6. 1954 do 24. 11. 1955, a proto jsou zajímavou epizodou poštovní historie, která odráží snahu resortu spojit a zvyšování kvality poštovních služeb systémem penalizace zaměstnanců při zjišťování závad. 24. listopadu 1955 Ministerstvo spojitosti nahradilo známek *J 2* známkami *Závada* z důvodu údajných námitek spojových zaměstnanců proti jejich vzhledu. Známký *Z* byly používány až do června roku 1961, kdy byl tento systém sledování kvality a závad zrušen.

The *Premium Order J 2* stamps were used internally at post offices only for a very short period from 24 June 1954 to 24 November 1955 and therefore document an interesting episode of postal history reflecting the Ministry of Communications efforts to improve the quality of postal services through a system of penalizing employees for incorrectly performed services. On 24 November 1955, the Ministry of Communications ordered replacement of *J 2* stamps by *Defect* stamps due to alleged objections of postal employees against their appearance. *Defect* stamps were then used until June 1961, when this quality and monitoring system was cancelled.

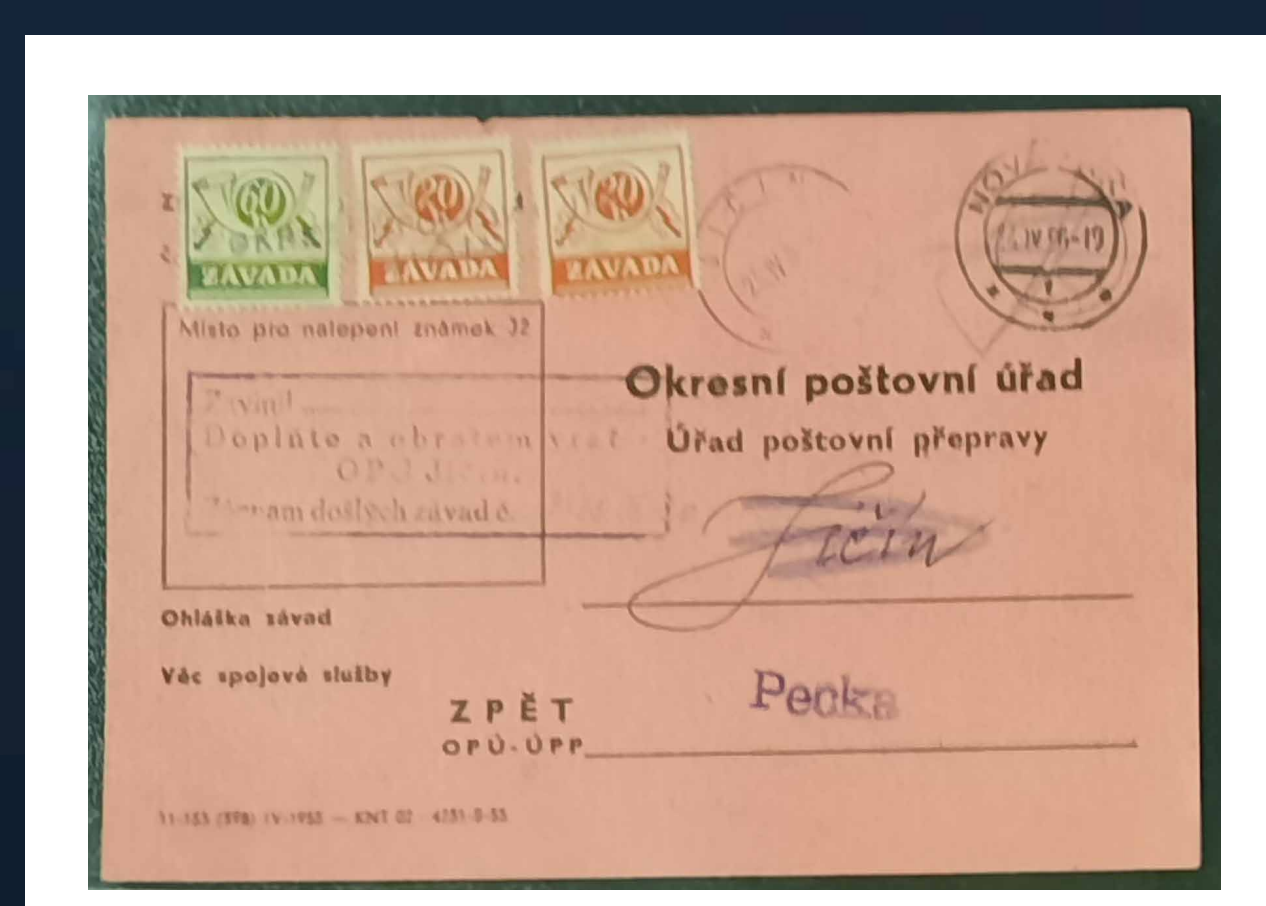
Přední strana *Ohlášky závad* Úřadu poštovní přepravy Pecka z 23. 2. 1956 s nalepenou 100 h známkou oranžové barvy *J 2*, kterou verifikoval Okresní poštovní úřad v Trutnově 24. 2. 1956, dokumentuje používání 100 h známky ještě v roce 1956 i po skončení její platnosti 24. 11. 1955, zřejmě z důvodu spotřebování skladových zásob.

The front side of the *Defect Notice* of the Postal Transport Office in Pecka of 22 February 1956, using 100 h orange *J 2* stamp verified by the District Post Office in Trutnov on 24 February 1956 which documents using this type of stamp after its expiration on 24 November 1955, probably due to consumption of warehouse stock.

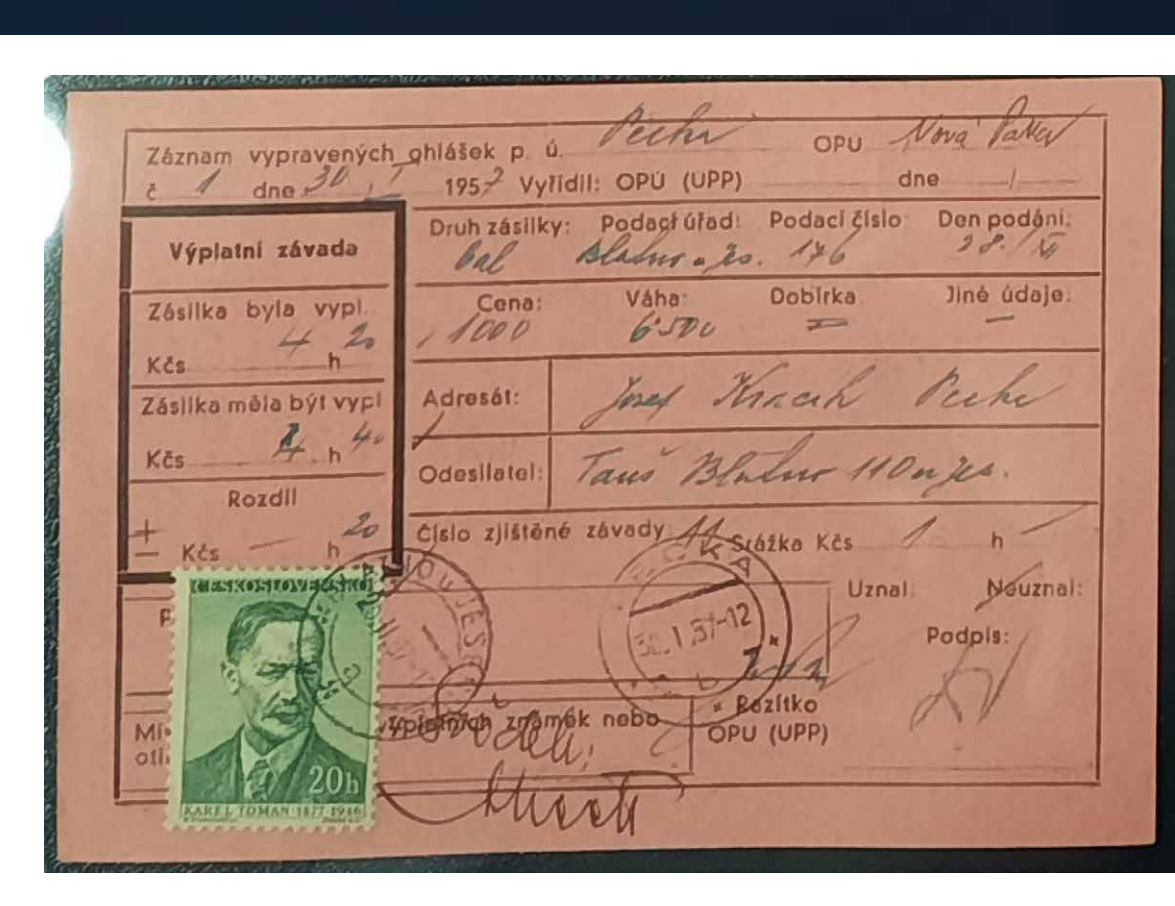
Zadní strana *Ohlášky závad* Úřadu poštovní přepravy Pecka z 14. 8. 1956, týkající se penalizace zaměstnance podacího úřadu v Lovosicích za nesprávně vyplacenou balíkovou zásilku. Chybějící poštovné ve výši 20 h je dofrankováno výplatní známkou *Povolání: zdravotní sestra* s nominální hodnotou 20 h vydanou 15. 3. 1954.

The reverse side of the Postal Transport Office of Pecka *Defect Notice* of 14 August 1956 concerning penalising of the Lovosice Post Office employee for incorrectly paid parcel shipment. The missing postage in the amount of 20 h is franked with the payment stamp *Employment: nurse* with the nominal value of 20 h issued on 15 March 1954.

Přední strana *Ohlášky závad* Úřadu poštovní přepravy Pecka z 24. 4. 1956 s jednou 60 h a dvěma 20 h známkami *Závada*, kterou verifikoval Okresní poštovní úřad v Jičíně 25. 4. 1956, dokumentuje použití nového druhu známek *Závada* na formuláři určeném pro známky *J 2* v průběhu roku 1956.

The front side of Postal Transport Office of Pecka *Defect Notice* of 24 April 1956 with one 60 h and two 20 h *Defect* stamps verified by the District Post Office of Jičín on 25 April 1956 documents using a new type of *Defect* stamps on the form intended for *J 2* stamps during 1956.

Zadní strana *Ohlášky závad* Úřadu poštovní přepravy Pecka z 30. 1. 1957, týkající se penalizace zaměstnance podacího úřadu v Blatné u Jesenice za nesprávně vyplacenou balíkovou zásilku. Chybějící poštovné ve výši 20 h je dofrankováno výplatní známkou *K. M. Toman* s nominální hodnotou 20 h vydanou 19. 1. 1957.

The back side of Postal Transport Office of Pecka *Defect Notice* of 1 January 1957 concerning penalisation of the Blatná Post Office employee for incorrectly paid parcel shipment. The missing postage in the amount of 20 h is franked with the payment stamp *K. M. Toman* with the nominal value of 20 h issued on 19 January 1957.

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

UNIKÁTNÍ VÍCENÁSOBNÉ POUŽITÍ NEJVYŠŠÍCH KOLONIÁLNÍCH NOMINÁLŮ

Mimo poštovní provoz za účelem zaplacení daně, soudního a notářského poplatku v britské koloniální správě počátku 20. století

Velká Británie byla za vlády krále Jiřího V. v letech jeho 1910-1936 největším světovým impériem a ovládala nesmírná území na všech kontinentech. Mezi těmito koloniemi jsou dnes samostatné státy jako Austrálie a Nový Zéland, Keňa, Tanzánie, Súdán, Jihoafrická republika, Kanada a v Asii především bohatá Indie a také osady na území dnešní Malajsie. Britská správa se opírala o platnost britských zákonů shodně na všech kontinentech. Kolonie Malacca byla důležitou součástí správního celku Straits Settlements (česky doslova: **průlivové osady**), který zahrnoval osady poblíž Malackého průlivu na území dnešního Malajského poloostrova. Před Brity byla Malacca již od 16. století pod koloniální správou Portugalců a Holanďanů.

Exponát

Z exponátu ofrankovaného poštovními známkami se dozvídáme, že dne 11. října 1927 zemřel jistý Seow Ban Lee a že vdova Chua Choo Yan dne 25. října 1927 přísahá před soudem Supreme Court of the Straits Settlements v Malacce za přítomnosti soudního překládatele, který je na dokumentu též podepsán, a žádá o vyřízení dědictví ve výši 32 252 dolarů, v její prospěch s tím, že odhaduje náklady pohřbu na 1 000 dolarů. Všechny zápisy a cifry z onoho dne jsou napsány černým inkoustem. Jedná se o značný majetek, a proto musí vdova svou žádost opatřit cennými kolky nebo ceninami platnými na tomto území ve výši 2,5 % z požadovaného majetku tedy přes 1 278 dolarů. Protože však pohřeb stál méně, a to 847 dolarů, vdova zdědí tedy více, než bylo uvedeno černým inkoustem, musí vdova před soudce předstoupit znovu dne 8. října 1927 a znovu za asistence stejného soudního překládatele požádat doměření teď už přesně a definitivní výše dědictví. Soudcův zápis z této schůzky je na dokumentu tentokrát červeným inkoustem. Pouze překládatel se podepsal znovu černým inkoustem. Soudce s využitím červené barvy přehledně škrtl původní cifry a nahrazuje je těmi definitivními. Vdova musí pochopitelně dofrankovat poplatek za navýšení hodnoty dědictví, a učinila tak 50 a 25centovými známkami po levém okraji s datem 8/10/27.

Ceněné vysoké nominály

Použité vysoké nominály 500, 100 a 25 dolarů jsou dnes na filatelistickém trhu velmi ceněné. Již ve své době znamenaly skutečně vysokou hodnotu. Celkový správní poplatek za uvedené dědictví řízení byl tak např. převyšil cenu dvou automobilů Ford T z r. 1927.

Highly valued fiscal stamps

The \$500, \$100 and \$25 postal fiscal stamps used on this document are very highly valued on today's philatelic market. These stamps were costly already in their day. The administrative fees for this court proceeding would at that time exceed the price of two Ford T automobiles from 1927.

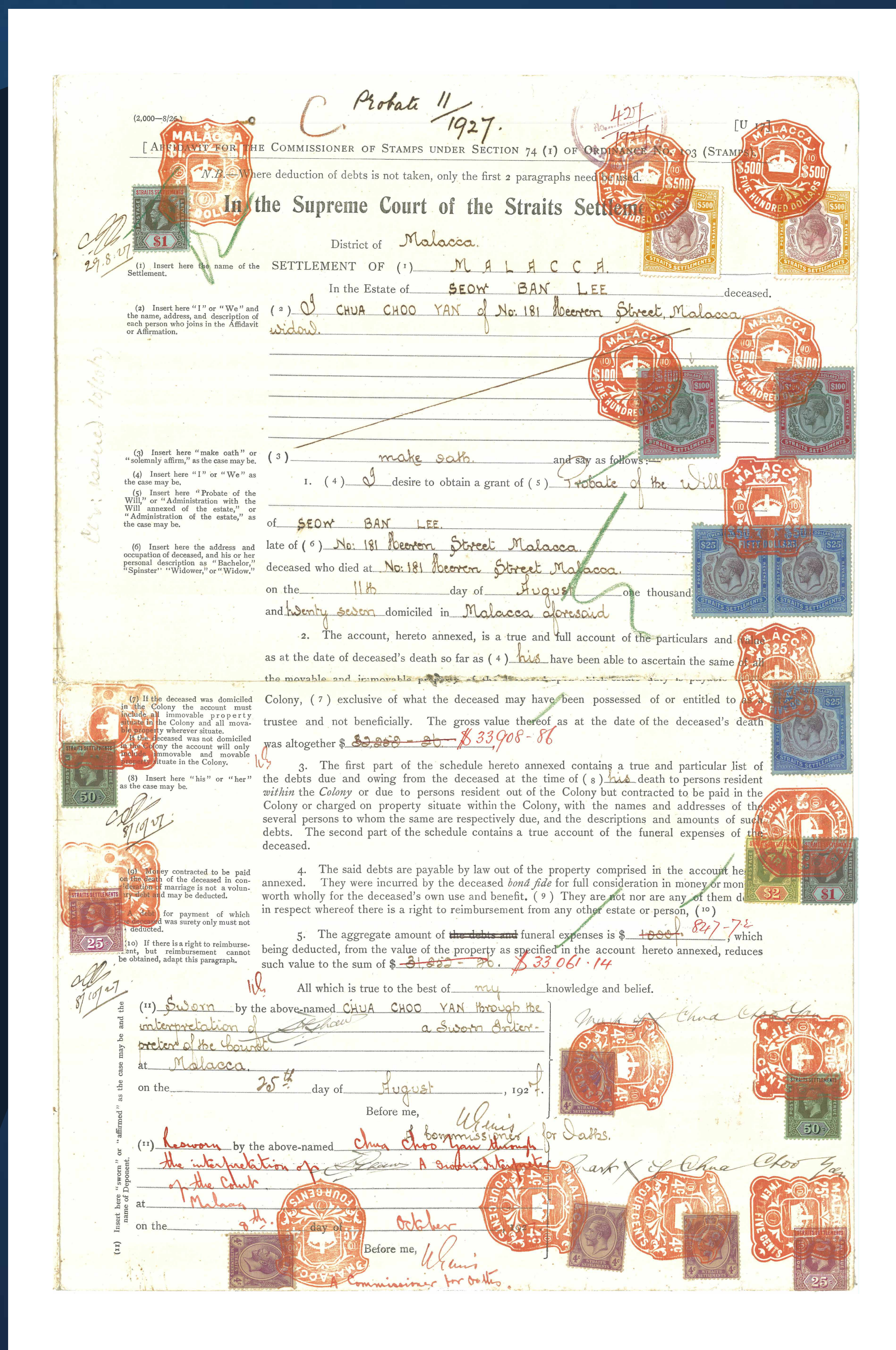
Jiří V., známka 500dolarová vydaná v r. 1923

Automobil Ford T Ford T automobil

George V, a \$500 stamp issued in 1923

Probate – vyřízení dědictví s frankaturou, mj. dvěma známkami Jiří V. POSTAGE - REVENUE \$500 (Straits Dollar, 500 těchto dolarů odpovídalo tehdy 70 librárn či 340 amerických dolarů)

Probate document also franked with two George V. POSTAGE - REVENUE \$500 stamps (Straits Dollar, 500 of these dollars equalled at that time to 70 Pounds or 340 USD)

Seow Ban Lee

V digitalizovaných ročenkách Britské koloniální správy Blue Books se na internetu dočteme, že Seow Ban Lee nastoupil dne 1. 6. 1889 jako úředník koloniální vlády v Straits Settlements a dne 23. srpna 1903 povýšil a byl jmenován čínským úředníkem a tlumočnickem III. stupně. V roce 1922 měl jako tlumočnick z čínštiny plat 936 dolarů ročně. Jeho přímý nadřízený, šéf vězeňské

služby (Warder-in-Charge) Mr. G. W. Crawley bral 3 600 dolarů ročně. Zápis z roku 1926 přidává hodnocení pana Seow Ban Lee: "...carried out his duties in a capable and satisfactory manner" (vykonával své povinnosti schopným a uspokojivým způsobem). Blue Book za rok 1927 - nezávisle na exponátu - potvrzuje jeho úmrtí, datum jeho úmrtí a uvádí i jméno jeho nástupce.

The digitalised Colonial Blue Books, which are available on the Internet, contain records of Seow Ban Lee's career with the British administration. According to the records, Seow Ban Lee assumed his function as a clerk of the Straits Settlement colonial government on 1 June 1889. He was promoted on 23 August 1903 to a Chinese clerk and translator of the 3rd grade. In 1922, his pay as a translator

from Chinese was 936 dollars per year. His direct superior, Warder-in-Charge Mr. G. W. Crawley had a yearly pay of 3 600 dollars. A record from 1926 also includes an evaluation of Mr. Seow Ban Lee: "...carried out his duties in a capable and satisfactory manner." The 1927 Blue Book confirms his death, the date of his death and also names his successor.

Jednotnost britského práva

Exponát kromě historické a sběratelské hodnoty současně reprezentuje dokonalost a rozšířenou jednotnost britského práva z počátku 20. století do všech kolonií. Vyřizování dědictví ve Spojeném království, například v Londýně, dnes, po zhruba 100 letech a na místě vzdáleném 10 000 km od tehdejší Malaccy, probíhá podle naprosto stejného postupu, při použití naprosto stejného názvosloví: I dnes se žádost o vyřízení dědictví nazývá Probate a řídí se stejnými pravidly, dokonce i lhůty na vyřízení jsou i po 100 letech stejné - 4 týdny od doručení originálních dokumentů.

Unity of the British law

Apart from its historical and collector's value, the exhibit represents the excellence and unity of early 20th century British law in all of Britain's colonies. Today's process of inheritance in the UK is identical to the one used 100 years ago, in Malacca, a place 10 000 km from London, with the same terminology being used. The judicial process of authorising a will is still called Probate, it follows the same rules and even the deadlines remain the same: 4 weeks from the handover of the original documents.

UNIQUE MULTIPLE FRANKING OF THE HIGHEST COLONIAL NOMINAL VALUES

For non-postal purposes, such as paying taxes and judicial and notary fees in the British colonial administration in the 20th century

In the years 1910 to 1936, during the rule of King George V, Great Britain is the world's largest imperium and controls vast territories on all continents. Among those colonies were today's independent states such as Australia, New Zealand, Kenya, Tanzania, Sudan, South Africa, Canada and India with its bountiful resources and also settlements in today's Malaysia. The British administration based its rule on British law on all continents equally. The colony of Malacca was an important part of an administrative unit called Straits Settlements, which comprised of settlements near the Malacca Strait on the Malay Peninsula. Before becoming a part of British colonies, Malacca was under the colonial governance of Portugal and the Netherlands from the 16th century.

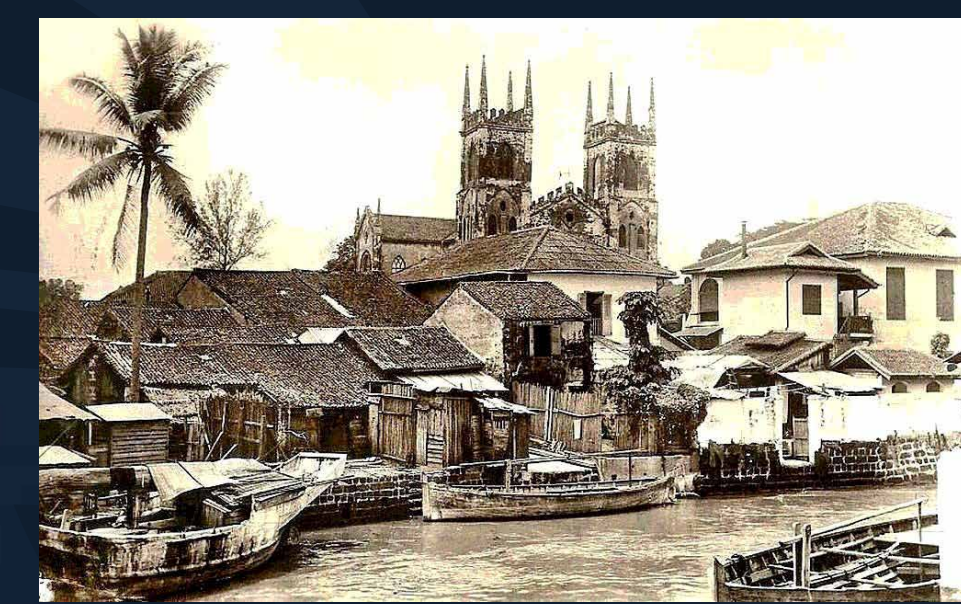
The Exhibit

Franked with postal stamps, tells us, that a certain Seow Ban Lee died on 11 August 1927 and that the widow Chua Choo Yan, swears an oath before the Supreme Court of the Straits Settlements in Malacca in the presence of a court translator, who is also signed on the document, and asks for the passing on of Mr Lee's inheritance of 32 252 dollars and estimates the funeral costs to be 1 000 dollars. All the records and figures from that day are written in black ink. The sum is substantial and so the widow has to mark the request with fiscal stamps valid in that territory, their value corresponding to 2,5% of the total amount requested, in this case equalling to over 1 278 dollars. The funeral costs ended up being 847 dollars, meaning that the widow would inherit more, than was written with black ink and so she has to appear in front of the judge once more on 8 October 1927, with the same translator present, and ask for an assessment of the final and definitive amount. The judge's records from this meeting are written in red ink; only the translator's signature is again black. Using red ink, the judge crosses out the original numbers and replaces them with the definitive ones. Of course, the widow has to level the costs for a higher inheritance and she does so using 50 and 25 Cent stamps on the left margin of the document with the date 8/10/27.

Mapa Straits Settlements s kolonií Malacca, po r. 1907

Map of the Straits Settlements Map with the colony of Malacca, after 1907

Hlavní město Malacca, asi 1920

Capital City of Malacca, cca 1920

Heeren Street

Slavná ulice Heeren Street z holandské koloniální éry existující v nezměněné podobě dodnes. Angličany zvaná Millionaires Row. Byla adresou nejbohatších obyvatel Malaccy, zejména čínských obchodníků, ale také Seowa Ban Lee, zůstavitele z dokumentu.

The famous Heeren Street from the Dutch colonial era, which exists practically unchanged to this day. It was called "Millionaires Row" by the English, as it was populated by the richest citizens of Malacca, especially Chinese merchants and also Seow Ban Lee, the testator from the document.

Akvarel Johna T. Thomsona (1821-1884), Malacca, Heeren Street asi 1870

An aquarelle painting by John T. Thomson (1821-1884), Malacca, Heeren Street around 1870

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

PRESTIGE PHILATELY CLUB PRAGUE

MYS DOBRÉ NADĚJE 1861

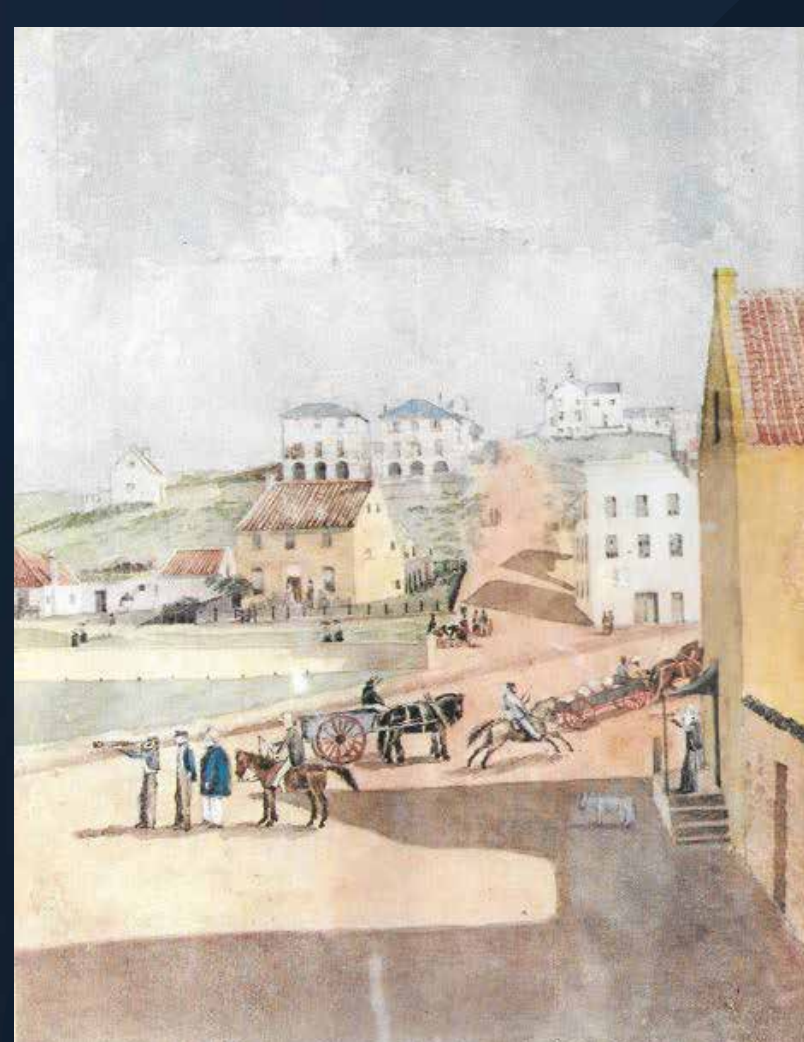
Idea zavést na území tzv. Cape Colony jednotné poštovní tarify a s nimi vlastní výplatní známky po vzoru britských se objevila již r. 1846. Definitivně je prosadil r. 1852 nový guvernér Sir George Cathcart. Jím založený výbor Postal Enquiry Board objednal u londýnské tiskárny Perkins, Bacon & Co prvních 100 000 známek 4pencových pro dopisy a 50 000 1pencových pro noviny. Z různých návrhů na toto vydání byly vybrány dva od Charlese D. Bella (prospektor a výtvarník z Kapského Města) - trojúhelník s alegorií *Naděje* a pětiúhelníková známka s portrétem Viktorie. V zájmu koloniálních autorit bylo co největší odlišení a originalita v rámci impéria, a tak byl přijat dnes legendární trojúhelníkový design. Výroba a doprava známek trvala téměř rok. Na pošty byly vydány 1. 9. 1853. Dodávky průběžně pokračovaly, r. 1858 byly přibrány další nominály 6 Pence a 1 Shilling.

V r. 1860 přišla do kolonie opět zásilka nových „trojúhelníků“ z Londýna, ale díky ztrátě průvodních dokladů skončila bez povšimnutí ve skladech firmy Union Steamship Co. v Kapském městě zaměněna za jiné zboží. Známky pak chyběly na poštách a v lednu 1861 byly takřka vyčerpány. Vláda poslala do Londýna dopis s dotazem na *nedodané* známky a urychleně nechala vydat lokální provizoria.

Výrobou provizorních známek byla pověřena tiskárna významného místního politika Saula Solomona, od r. 1860 vlastníci stroj na odlévání stereotypů, a tedy umožňující i tisk známek. Ocelovou raznici pro výrobu matrice zhotovil místní rytec Ch. J. Roberts. Kresba *Naděje* a další znaky se tak výrazně odlišily od původních trojúhelníků ex. Perkins, Bacon. K dispozici také nebyl známkový papír s průsvitkou, a tak byl použit tenký nehomogenní ruční papír z místní manufaktury, náchylný k lomům a různým poškozením. Odlité kovové štočky byly pro tisk přilepeny na dřevěnou desku a celé vydání je proto známo *Woodblock's* a někdy je chybně považováno za dřevoryty. Od února do dubna 1861 bylo vydáno cca 125 000 kusů 1pencových a 113 000 kusů 4pencových. Na počátku března došlo k rekonstrukci obou tiskových desek a k náhodné záměně jednoho štočku 1 pence za jeden 4pencový a naopak. Od 9. 3. do 14. 3. 1861, kdy byla chyba odstraněna, tak vzniklo 1 564 chybotisků 4pencí červených a 1194 chybotisků 1pencí modrých. V dubnu pak byly vytištěny poslední

První poštovní úřad,
Port Elizabeth, r. 1851

The first post office -
Port Elizabeth, 1851

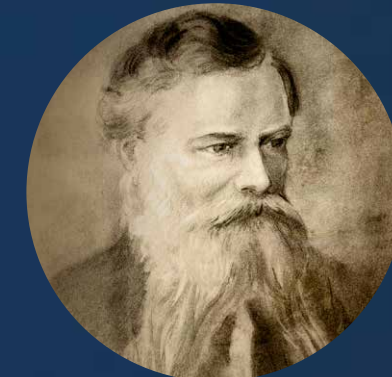

WOODBLOCK 4-PENCE CARMINE ERROR OF COLOUR

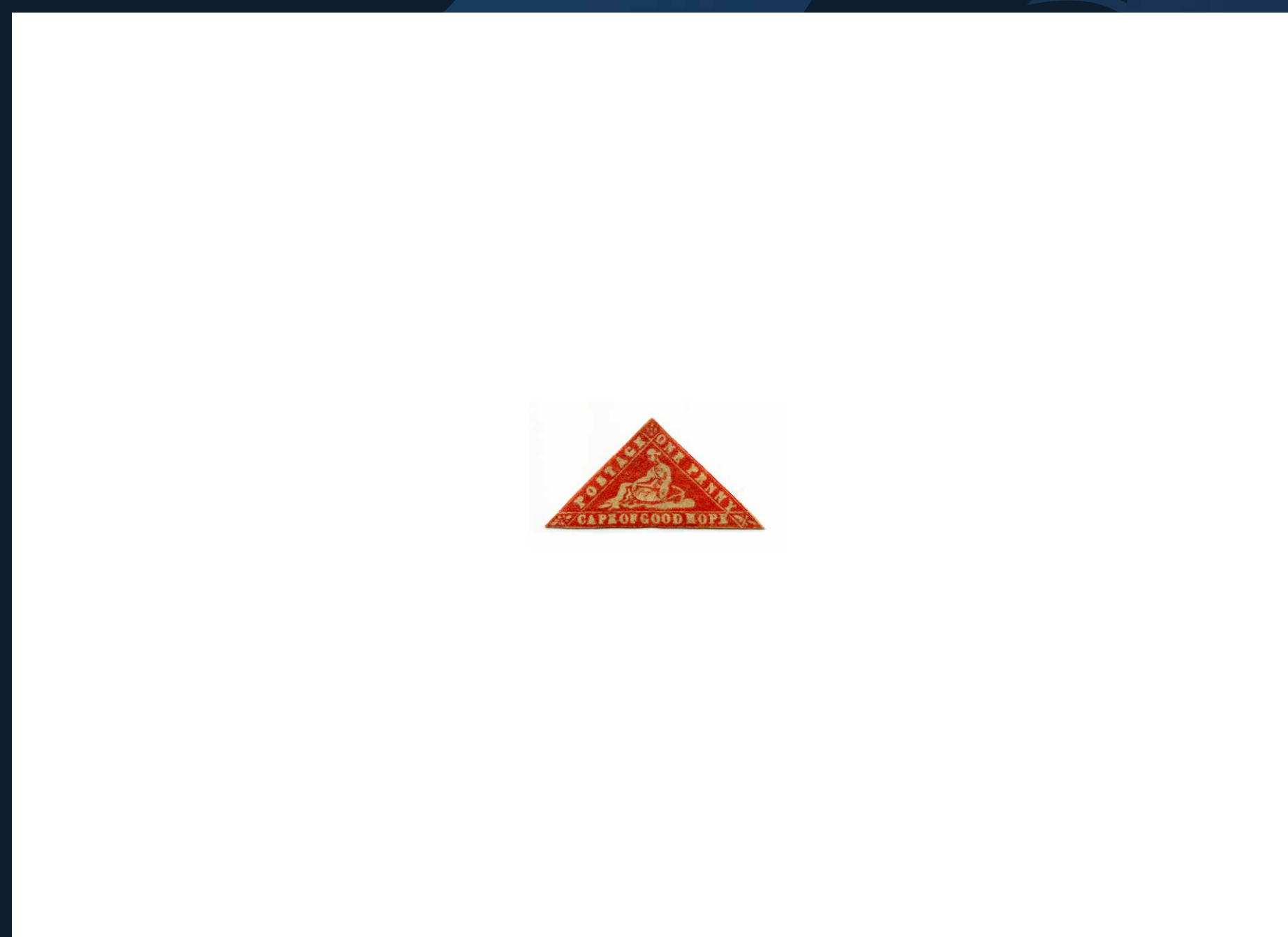
Sir George Cathcart
(1794-1854)
Governor of Cape Colony

Charles D. Bell
(1813-1882)
Author of the stamp

Saul Solomon
(1817-1892)
Woodblock's printer

Woodblock's. Došel totiž vysvětlující dopis z Londýna a byly nalezeny ony *ztracené* známky. Tisk trojúhelníků pak pokračoval v Londýně. Od Perkins, Bacon výrobu převzala firma De La Rue.

ERRORS OF COLOUR, tedy červené 4pence a modré 1pence se staly ikonickými raritami britských kolonií. Dle dostupných odhadů se zachovala cca 3 % z jejich původních počtů. Červené chybotisky jsou známy rumělkové (vermilion) a karmínové, které jsou cca 2x vzácnější. Díky použitému papíru jsou většinou více či méně poškozené. Od počátku filatelie patří k nejslavnějším známkám světové klasiky. Byly a jsou vždy v čele těch největších sbírek - Ferrary, Tapling, Burrus, Stevenson, Royal Collection, Hackmey aj. Katalog Stanley Gibbons dnes karmínově červené 4pence oceňuje na 95 000 liber.

Zde vystavený exemplář je kvalitou vysoce nadprůměrný, původně ze slavné sbírky mysu Dobré naděje největšího znalce tohoto tématu Alana D. Stevensona (Crawford medal) autora úctyhodného díla The Triangular Stamps of Cape of Good Hope.

The idea of introducing in the territory of the so-called Cape Colony uniform postal tariffs and with them postage stamps similar to the British ones appeared as early as in 1846. They were finally pushed through by the new Governor Sir George Cathcart in 1852. The Postal Enquiry Board established by Sir George Cathcart ordered the first 100 000 4-pence stamps for letters and 50 000 1-pence stamps for newspapers from the London-based printing company Perkins, Bacon & Co. From various designs for this issue, two presented by Charles D. Bell (a Cape Town prospector and artist - a triangle with an allegory of *Hope* and a pentagonal stamp with a portrait of Victoria) were chosen. The colonial authorities were interested in the greatest possible distinction and originality within the empire, and so the now legendary triangle design was accepted. The production and transport of stamps took almost one year. They were issued to post offices on 1 September 1853. Deliveries continued on an ongoing basis. Other nominal values of 6 pence and 1 shilling were added in 1858.

In 1860, a shipment of new *triangles* arrived to the colony from London again, but due to the loss of accompanying documents it ended up unnoticed in the warehouses of Union Steamship Co. in Cape Town confused with other goods. The stamps were then missing at post offices and were almost used up in January 1861. The government sent a letter to London inquiring about *undelivered* stamps and had local provisional stamps promptly issued.

The production of provisional stamps was commissioned to the print company of Saul Solomon, an important local politician, possessing a machine for the casting of stereotypes since 1860, which enabled stamp printing. The steel die for the production of the matrix was made by the local engraver Ch. J. Roberts. The drawing of *Hope* and other features thus differed significantly from the original triangles ex. Perkins, Bacon. Also, no watermarked stamp paper was available, so thin non-homogeneous handmade paper from a local manufactory was used, which was susceptible to creases and various damage. The cast metal printer's blocks were glued to a wooden plate for printing and the entire edition is therefore called *Woodblock's* and sometimes incorrectly regarded as woodcut. Approximately 125 000 1-pence and 113 000 4-pence pieces were issued from February to April 1861. At the beginning of March, both printing plates were reconstructed and one 1-pence printer's block was accidentally confused with one 4-pence printer's block and vice versa. From 9 March until 14 March 1861, when the error was eliminated, 1 564 printing errors of 4-pence red and 1 194 printing errors of 1-pence blue were made. In April, the last *Woodblock's* were printed. The explanatory letter arrived from London and the *lost* stamps were found. The triangles continued to be printed in London. The production was taken over by De La Rue from Perkins, Bacon.

Errors of Colour, that is red 4-pence stamps and blue 1-pence stamps became iconic rarities of the British colonies. According to available estimates, approximately 3% of their original numbers have been preserved. In addition, the vast majority are more or less damaged due to the paper used. Since the beginning of philately, they belong among the most famous stamps of world classics. They have always been at the forefront of the largest collections - Ferrary, Tapling, Burrus, Stevenson, Royal Collection, Hackmey and others. Today, the Stanley Gibbons catalogue values red 4-pence stamps at 95 000 British pounds.

The specimen exhibited here is highly above average in terms of quality, originally from the famous Cape of Good Hope collection of the greatest connoisseur of this topic, Alan D. Stevenson (Crawford medal), the author of the remarkable work The Triangular Stamps of Cape of Good Hope.

Kapské Errors of Colour patřily vždy do těch nejslavnějších sbírek

„Errors of Colour“ from the Cape Colony always belonged to the most famous collections

Maurice Burrus
(1882-1959)

Philipp von Ferrary
(1850-1917)

Král Jiří V.
(1865-1936)

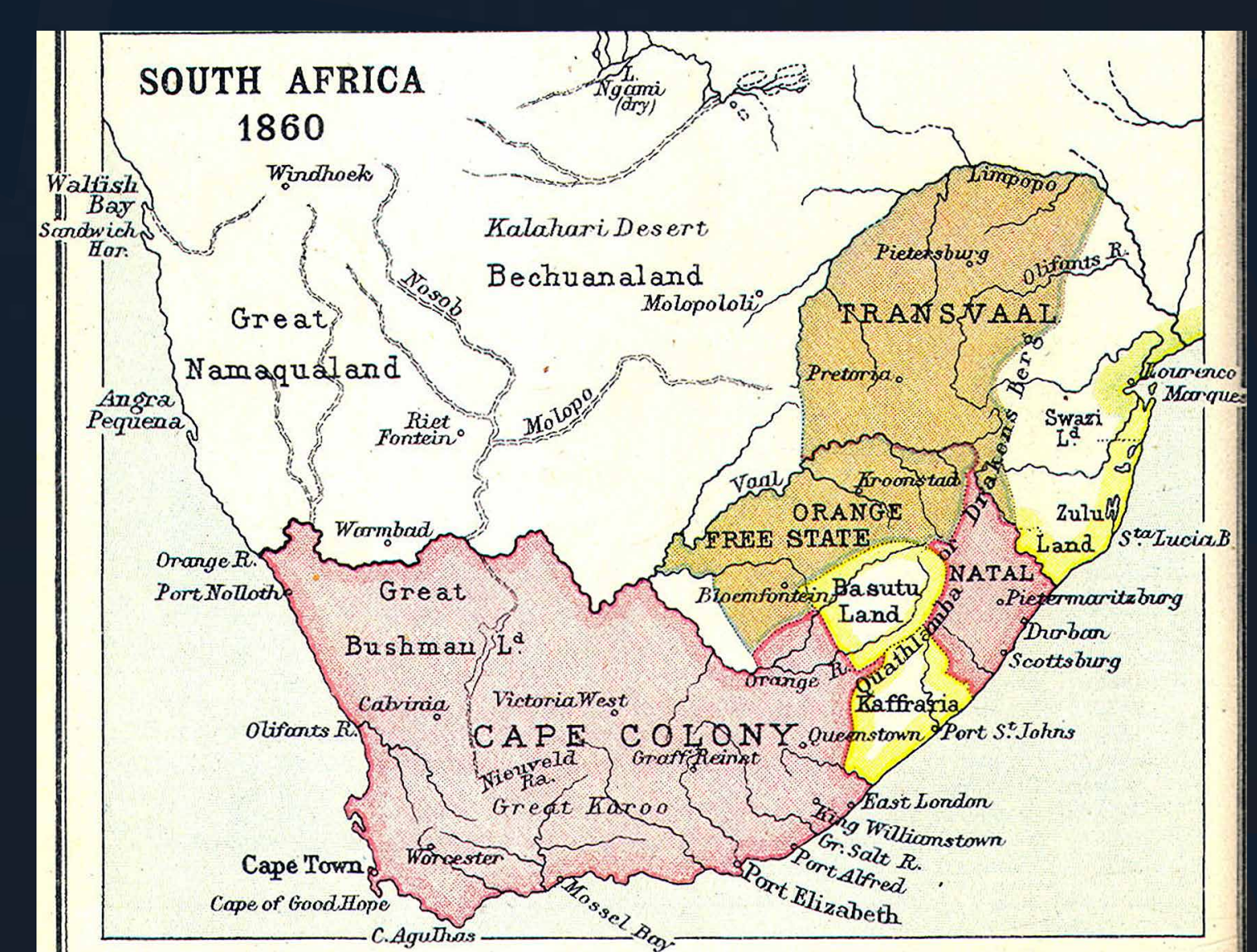
Thomas Tapling
(1855-1891)

Alan D. Stevenson
(1891-1971)

Území kolonie mys Dobré naděje v r. 1860

Territory of the Cape of Good Hope, 1860

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

NEJVÝZNAMNĚJŠÍ RARITA Z DOBY KRÁLOVNY ALŽBĚTY II.

Bitva o Falklandské ostrovy

Bitva o Falklandské ostrovy byla námořní bitva z první světové války mezi britským královským námořnictvem a císařským německým námořnictvem dne 8. prosince 1914 v jižním Atlantiku. Britové, po své porážce v bitvě u Coronelu dne 1. listopadu, vyslali početné vojsko, aby vystopovalo a zničilo německou eskadru křižníků. Bitva je na Falklandských ostrovech každoročně připomínána 8. prosince jako státní svátek.

Viceadmirál Graf Maximilian von Spee – velící německé eskadře dvou obrněných křižníků SMS Scharnhorst a Gneisenau, třech lehkých křižníků SMS Norimberk, Drážďany a Lipsko a horníky SS Baden, SS Santa Isabel a SS Seydlitz – se pokusil přepadnout britskou zásobovací základnu ve Stanley na Falklandských ostrovech. Britská eskadra – skládající se z bitevních křižníků HMS Invincible and Inflexible, obrněných křižníků HMS Carnarvon, Cornwall a Kent, ozbrojeného obchodního křižníka HMS Macedonia a lehkých křižníků HMS Bristol a Glasgow – dorazila do přístavu den předtím.

Předvojové křižníky německé eskadry byly brzy odhaleny. Toho rána v devět hodin byly britské křižníky v ostrém pronásledování německých plavidel. Všichni kromě Drážďan a Seydlitze byli pronásledováni a potopeni. Pro Brity byla tato bitva úspěšnou odvetou za porážku u Coronelu (bitvy 1. listopadu 1914 se zúčastnil i lehký křižník HMS Glasgow). Toto vítězství se stalo jedním z nejvýznamnějších vítězství britského královského námořnictva během první světové války.

Jubilejní vydání a chyba ve známce HMS Glasgow

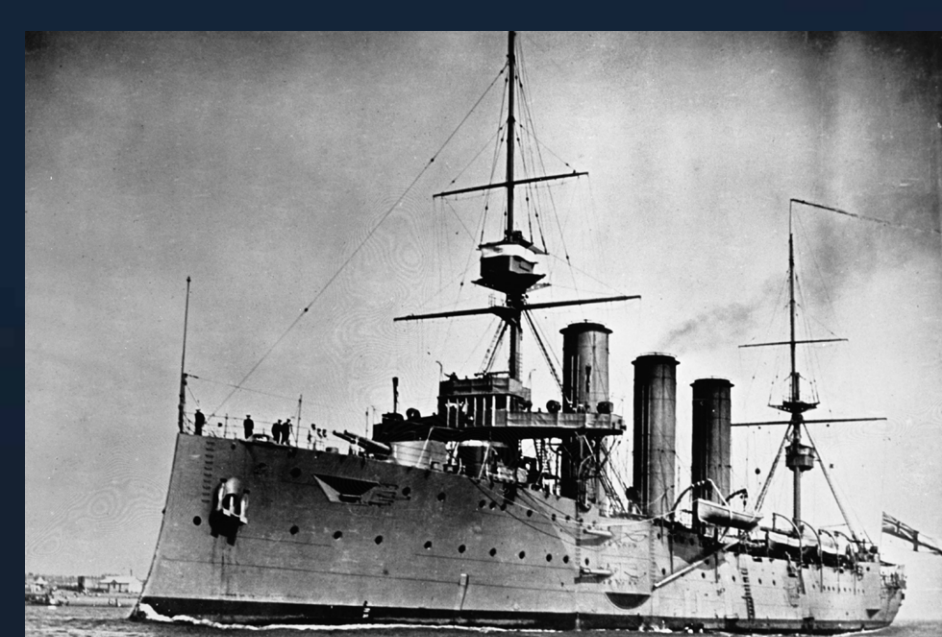
HMS Glasgow je chybná známka 6d, která byla vytvořena Falklandskými ostrovy v roce 1964. Připomíná 50. výročí bitvy o Falklandské ostrovy z roku 1914.

Chyba v návrhu představovala nesprávnou loď, HMS Glasgow, místo HMS Kent, která měla být původně použita. Předpokládá se, že byl vyroben pouze jeden list o šedesáti známkách, přičemž dodnes bylo těchto zámečků zaznamenáno pouze 17. Tři z nich jsou ve sbírkách českých sběratelů a není známo, že by se exemplář známky vyskytl na poště nebo byl vylepený na dopise.

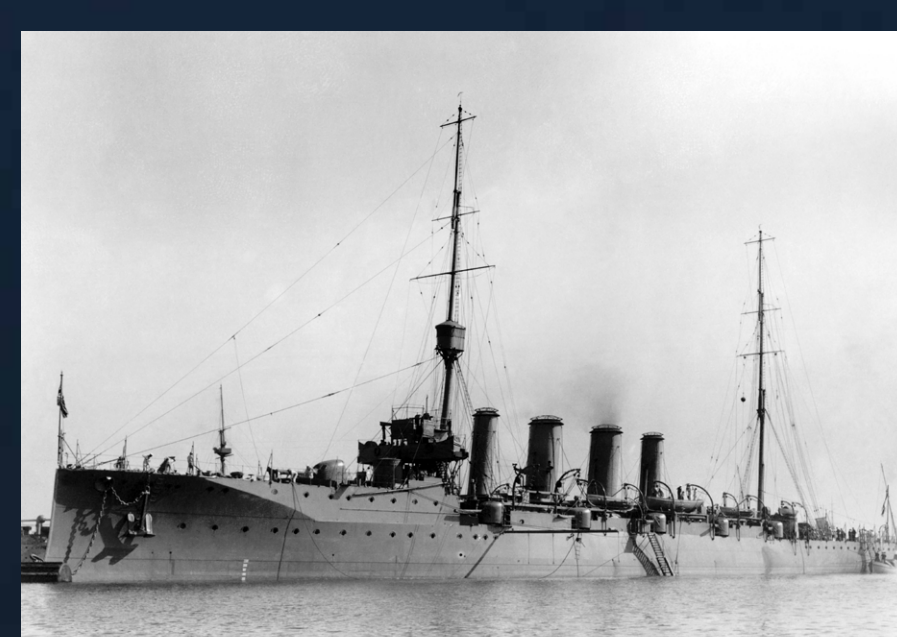
Jubilee issue and The HMS Glasgow error

The HMS Glasgow error is a 6d postage stamp error produced by the Falkland Islands in 1964. It commemorates the 50th anniversary of the 1914 Battle of the Falkland Islands.

The design error featured the incorrect ship, HMS Glasgow, instead of HMS Kent which should have been used. It is believed that only the one sheet of 60 stamps was produced and only 17 stamps have been recorded. 3 of those are in the collections of Czech collectors! No specimen is known to have passed through post or on a letter.

HMS Kent

HMS Glasgow

THE MOST SIGNIFICANT QUEEN ELIZABETH II. ERA RARITY

The Battle of the Falkland Islands

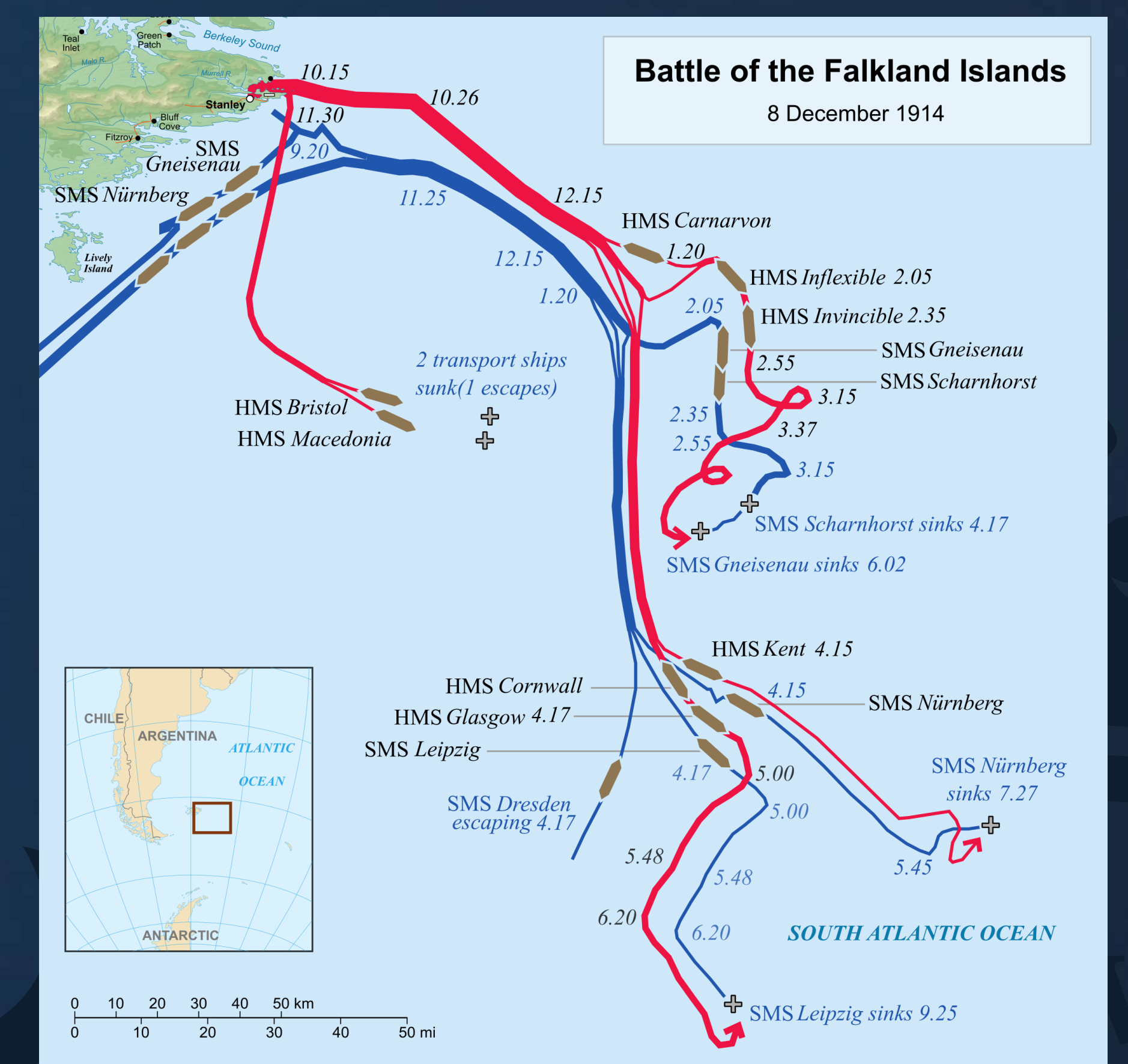
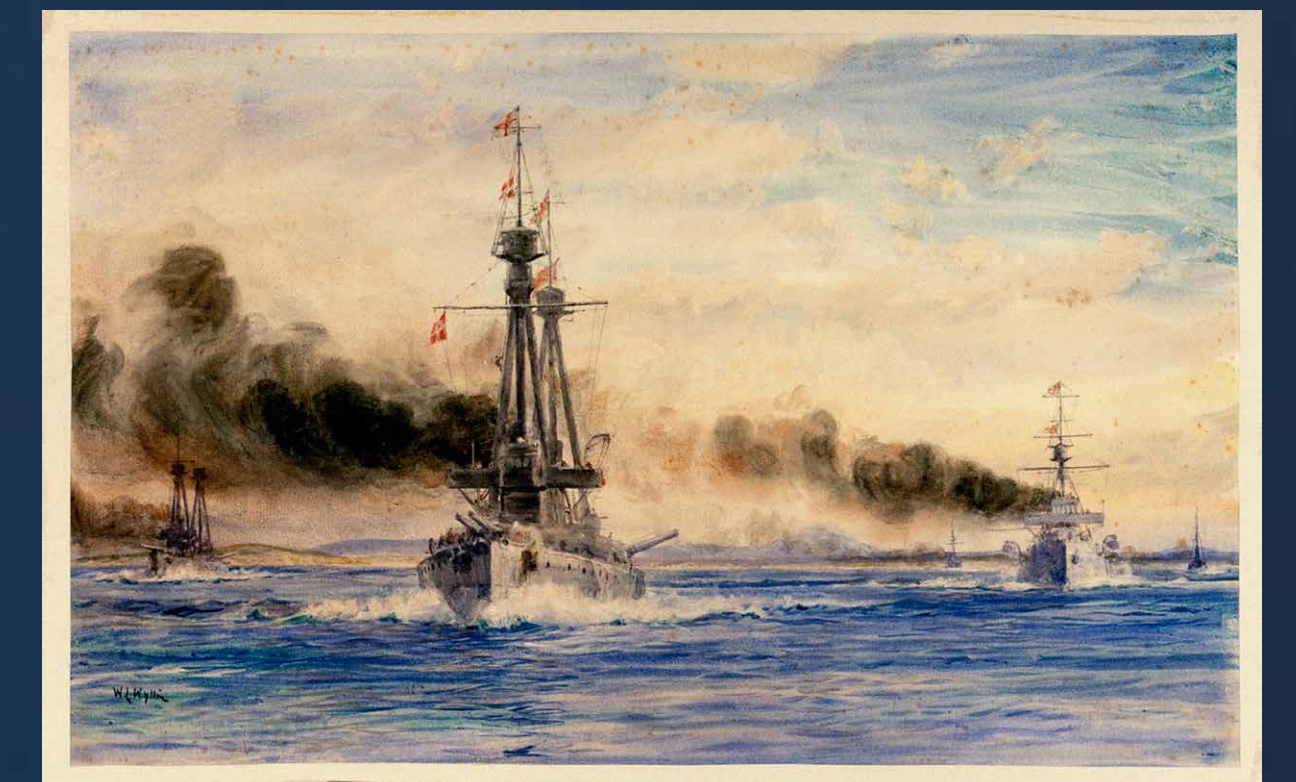
The Battle of the Falkland Islands was a First World War naval action between the British Royal Navy and Imperial German Navy on 8 December 1914 in the South Atlantic. The British, after their defeat at the Battle of Coronel on 1 November, sent a large force to track down and destroy the German cruiser squadron. The battle is commemorated every year on 8 December in the Falkland Islands as a public holiday.

Vice-Admiral Graf Maximilian von Spee commanding the German squadron of two armoured cruisers, SMS Scharnhorst and Gneisenau, the light cruisers SMS Nürnberg, Dresden and Leipzig, and the colliers SS Baden, SS Santa Isabel, and SS Seydlitz attempted to raid the British supply base at Stanley in the Falkland Islands. The British squadron consisting of the battlecruisers HMS Invincible and Inflexible, the armoured cruisers HMS Carnarvon, Cornwall and Kent, the armed merchant cruiser HMS Macedonia and the light cruisers HMS Bristol and Glasgow had arrived in the port the day before.

The vanguard cruisers of the German squadron were detected early. By nine o'clock that morning, the British battlecruisers and cruisers were in hot pursuit of the German vessels. All except Dresden and Seydlitz were hunted down and sunk. To the British this battle was a successful retaliation for their defeat at Coronel (1st of November 1914, light cruiser HMS Glasgow also took part). This victory became one of the most prominent victories of the British Royal Navy throughout World War I.

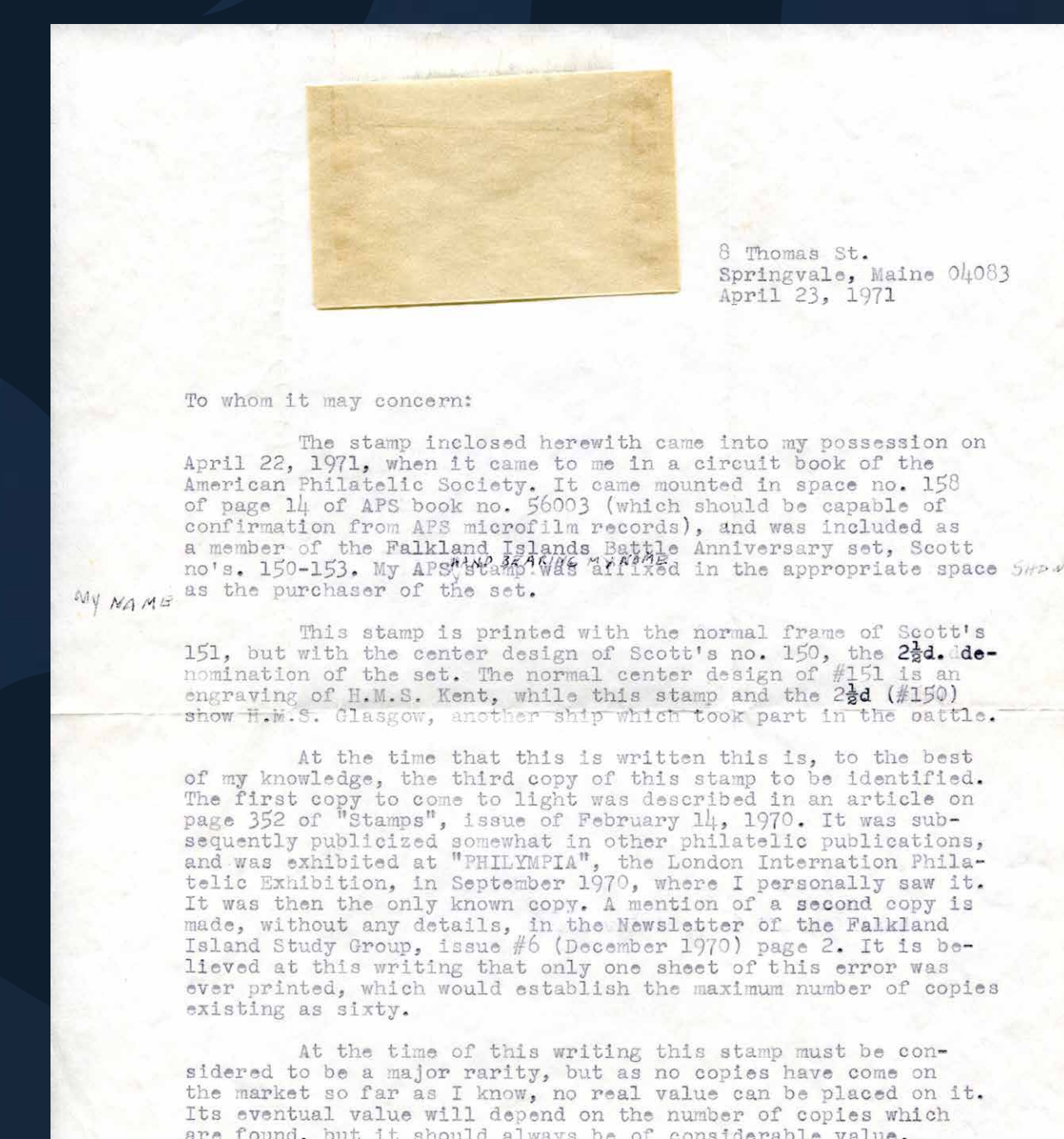
Křižníky Neporazitelný
a Nezlomný plující
z přístavu Stanley

Cruisers Invincible and
Inflexible steaming out of
Port Stanley

Nepovšimnutý

Výše zmíněný arch zřejmě připadal bezproblémový jednomu americkému prodejci nových emisí, který si chyby nevšiml a známky distribuoval jako normální. Tyto chybné známky byly objeveny o několik let později mezi obyčejnými levnými známkami, jako to dosvědčuje tento atest.

Unnoticed

Apparently the aforementioned sheet was to a new issue dealer in the USA, who didn't notice the error and distributed the stamps as normals. These errors were then discovered a few years later among ordinary cheap stamps, as attested by this document.

Prohlášení o nálezu Glasgow Error z roku 1971. Podle autora šlo teprve o třetí nalezený exemplář, který byl nalezen v obvodové knize americké filatelistické asociace (APS) místo obyčejného 6d Kent v dané řadě.

Declaration of the discovery of the Glasgow Error from 1971. According to the author, this was only the third specimen to be found. It was found in a circuit book of the APS in the place of an ordinary 6d Kent in the given series.

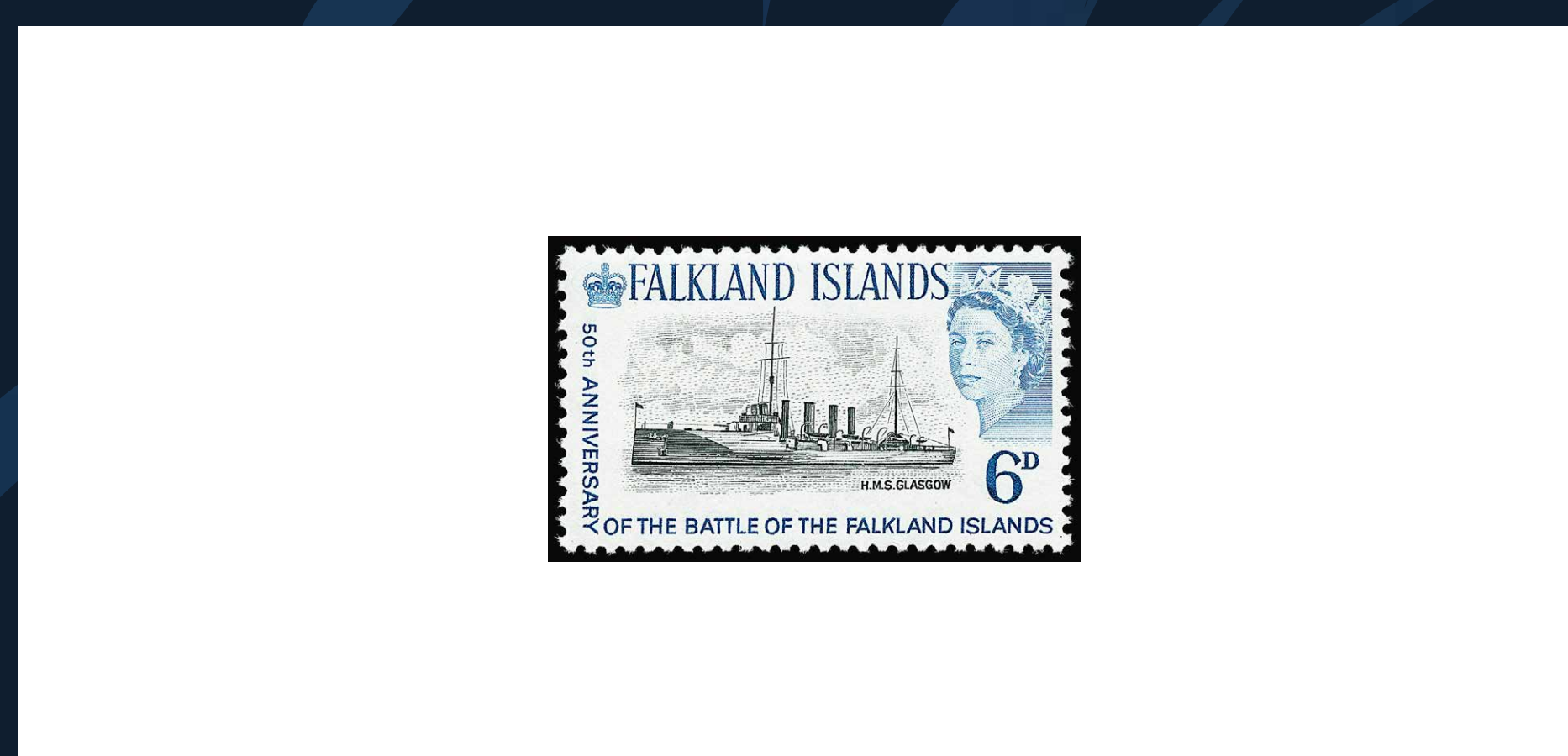
Ceny a záznamy

Ceny této super-rarity byly vysoké od dob nalezení a očekává se, že stále porostou. Glasgow Error byla prodána ze sbírky Sira Gawaine Baillieho v roce 2004 za £24 000; další kus byl prodán v květnu roku 2005 za 29 000 CHF.

Další prodaná Glasgow Error známka, která má zachovaný a nikdy nelepený okraj, byla prodána v prosinci roku 2006 za £30 555 společností Grosvenor. Pokud se známka v dnešní době objeví v soukromých sbírkách, stojí rarita přibližně 50 000 USD. Například aukční společnost Burda (ČR) letos dosáhla cenového rekordu díky vydraženému čistému exempláři, a to ve výši 28 000 liber.

Prices and records

Prices of this super-rarity have been high for a considerable amount of time and prices are expected to rise. A single stamp from the Sir Gawaine Baillie collection was sold in 2004 for £24,000, and another example was sold in May 2005 for CHF29,000. A marginal never hinged example was sold in December 2006 for £30,555 by Grosvenor. Today, when appearing in private offers, this rarity costs approximately 50 000 USD. A price record for a mint-hinged specimen of £28000 was reached this year at the Burda Auction company from the Czech Republic.

FALKLANDS MYSTERY ERROR

"Wrong Ship" Vignette

Error **Normal**

In 1964 a handsome bi-coloured set of four stamps was issued to commemorate the 50th Anniversary of the Battle of the Falkland Islands.

Wrong centre
Each of the three low values depicted a ship of the Royal Navy involved in the action. But four years later the philatelic press carried a story that the 6d. value showing the "wrong" ship had been found by a Canadian collector. The stamp had the vignette of H.M.S. Glasgow instead of H.M.S. Kent.

Thieves overlook rarity
Another was discovered by Fred. B. Graham, Jr. of Aurora, Illinois after reading of the "find". He had purchased a set for \$1.25 from a New York dealer for his son.
When his home was burgled in 1968 the thieves took all of his collections but apparently considered his son's ship collection not worth stealing!

Poznámka v aukčním katalogu H.R. Harmer ukazuje, že tyto chybné známky byly omylem prodány v aukci základní série v roce 1968. Ve sbírkách byly považovány za běžné známky Kent.

Declaration of the discovery of the Glasgow Error from 1971. According to the author, this was only the third specimen to be found. It was found in a circuit book of the APS in the place of an ordinary 6d Kent in the given series.

Stamp Collecting is King of Hobbies and Hobby of Kings.

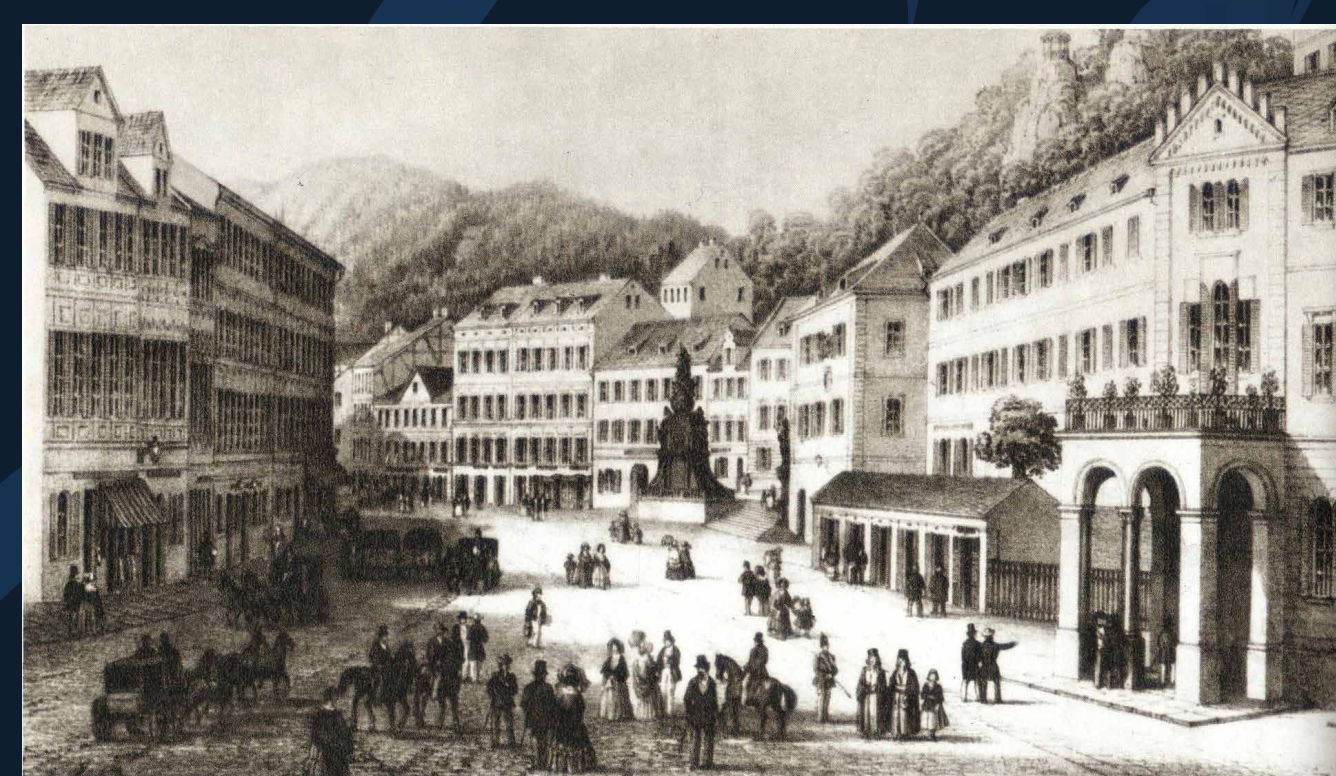
PRVNÍ POUŽITÍ POŠTOVNÍ ZNÁMKY V ČESKÝCH ZEMÍCH

PŘESMĚROVANÁ POŠTA S DODATEČNOU FRANKATUROU

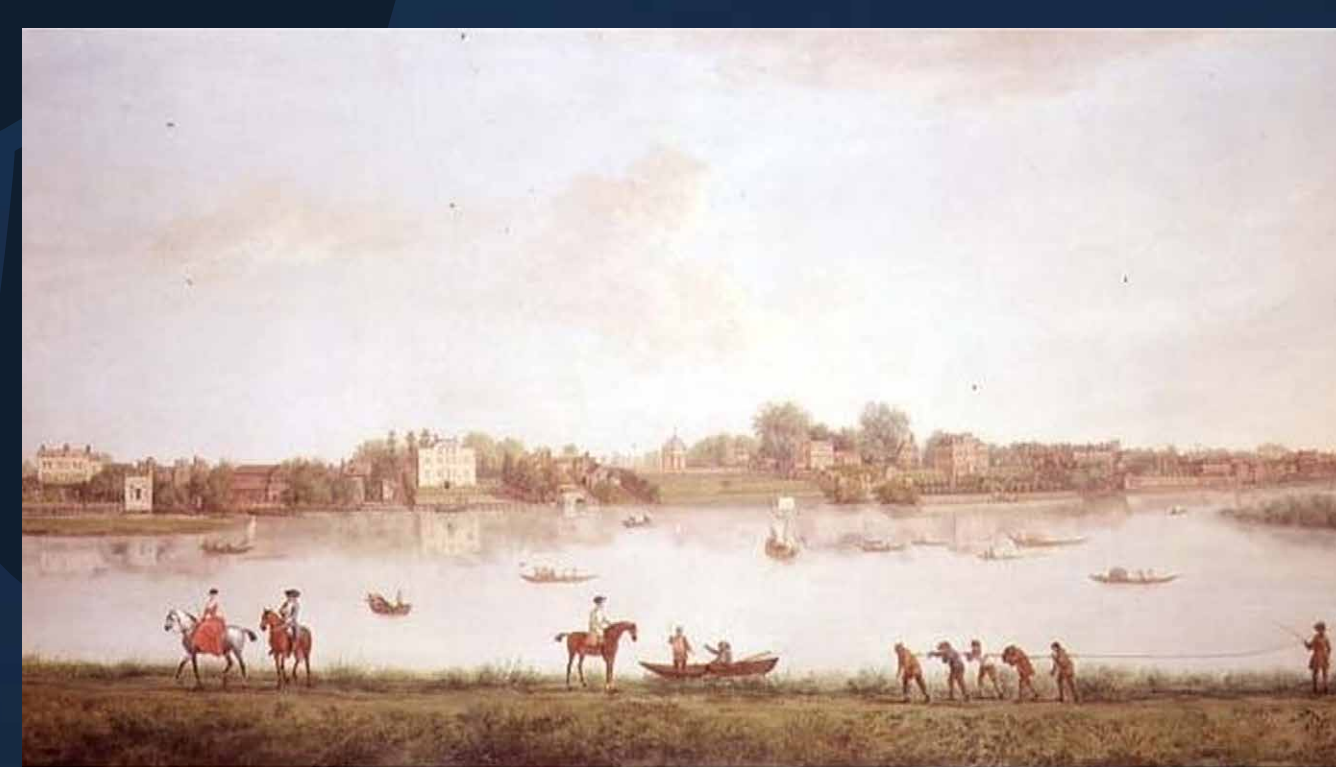
Rok 1840, smuteční skládaný dopis poslaný z Karlových Varů do panství Manor Hill ve Twickenhamu (dnes část Londýna). Dodatečná frankatura 1 Penny Black (4. deska, Michel č. 1b). Dopis přesměrován na novou adresu ve městě Ryde na ostrově Wight. Podací červené razítko **CARLSBAD / 29. JUL.** (Vot. A. 1-h) je částečně překryto poštovní známkou orazítkovanou červeným poštovním razítkem Maltézský kříž. Dále pohraniční dvoukruhové tranzitní razítko **AUTR. / 2 FORBACH 2, 5. AOUT 1840** a razítko v rámečku **L. A.** (Lettre Autrichienne). Přichozí a tranzitní razítka London (**7. AU. 1840**) na zadní straně dopisu.

Jediný známý dopis z roku 1840 v rakouské monarchii frankovaný One Penny Black

The only known 1840 letter with franking One Penny Black in Austria monarchy

Karlovy Vary
Carlsbad

Marble Hill
Marble Hill

Poštovné

Odesílatel zaplatil za dopis základní váhy 1/2 lotu 8 krejcarů na hranici s Bavorskem. Za transit Německem a Francií 6 pencí a za lodní přepravu 10 pencí měl příjemce zaplatit doručovateli celkem částku 1 schilling a 4 pence, což je poznamenáno na přední straně dopisu. 7. srpna byl dopis doručen na původní adresu a z důvodu, že se adresát nacházel na ostrově Wight, byl dopis přesměrován na novou adresu. Původní poštovné bylo uhrazeno a přeškrtnuto a za vnitrostátní přepravu bylo, v rámci jednotné sazby, vybráno poštovné 1 pence a potvrzeno vylepením právě v roce 1840 vydané známky One Penny.

Calculation of rates

Austrian transit to the border for the letter 1/2 Loth (4-6 Posten) – 8 Kr (marked on the reverse side and paid by sender). Handwritten note in the left 1/4 i.e. 1 Shilling and 4 Penny cross out (marked on the address side to be collected by addressee). (Transit Germany and French 6 P + shipping fee 10 P = 16 P i.e. 1 Sh and 4 P). On August 7, the letter was delivered to London and redirected to the new address. Therefore, "1/4" was crossed out (already was paid) and use the stamp 1 P for forwarding = united British rate according to the "Uniform Penny Post".

Historie Marble Hill House

Palladiánská vila postavená mezi roky 1724 a 1729 ve Twickenhamu v Richmondu (část Londýna) pro hraběnkou ze Suffolku Henrietu Howardovou. Ta byla milenkou krále George II. a důvěrnou přítelkyní řady dalších významných mužů.

Vila, včetně interiérů a zahrad, je vybudována v georgiánském stylu a navozuje poklidnou atmosféru 18. století.

History of Marble Hill House

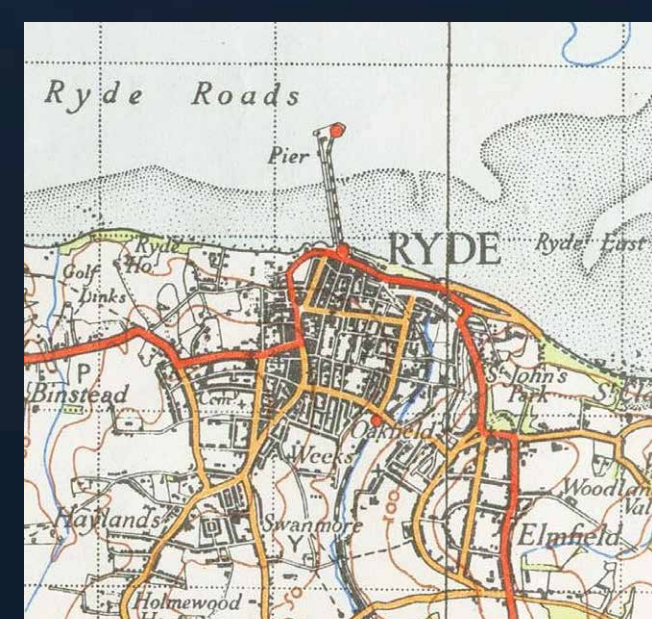
Marble Hill House is a Palladian villa built between 1724 and 1729 in Twickenham in the London Borough of Richmond upon Thames. It was the home of Henrietta Howard, Countess of Suffolk, who lived there until her death. She was a mistress of King George II when he was Prince of Wales, and friend and confidante of some of the cleverest men in England.

The house and gardens were intended as an Arcadian retreat from crowded 18th century London. Its grand interiors also include a fine collection of early Georgian paintings. There can be few places in England which better recall the atmosphere of fashionable Georgian life.

Severní strana Marble Hill House, Twickenham, Londýn

North Face of Marble Hill House, Twickenham, London

Ryde, ostrov Wight

Přímořské město ležící na severovýchodě ostrova a významná rekreační oblast s rozsáhlou mělkou písčitou pláží. Z toho důvodu má čtvrté nejdelší a nejstarší lodní molo ve Spojeném království.

Ostrov Wight

Ostrov a hrabství Hampshire ležící v kanálu La Manche jižně od Southamptonu. Od viktoriánské éry slouží jako letovisko nejen královské rodiny, ale mnoha příslušníků evropské honorace.

Isle of Wight

The Isle of Wight is a county and the largest and second-most populous island in England. It is in the English Channel, between 2 and 5 miles off the coast of Hampshire, separated by the Solent. The island has resorts that have been holiday destinations since Victorian times, and is known for its mild climate, coastal scenery, and verdant landscape of fields, downland and chines. The island is designated a UNESCO Biosphere Reserve.

Ryde, Isle of Wight

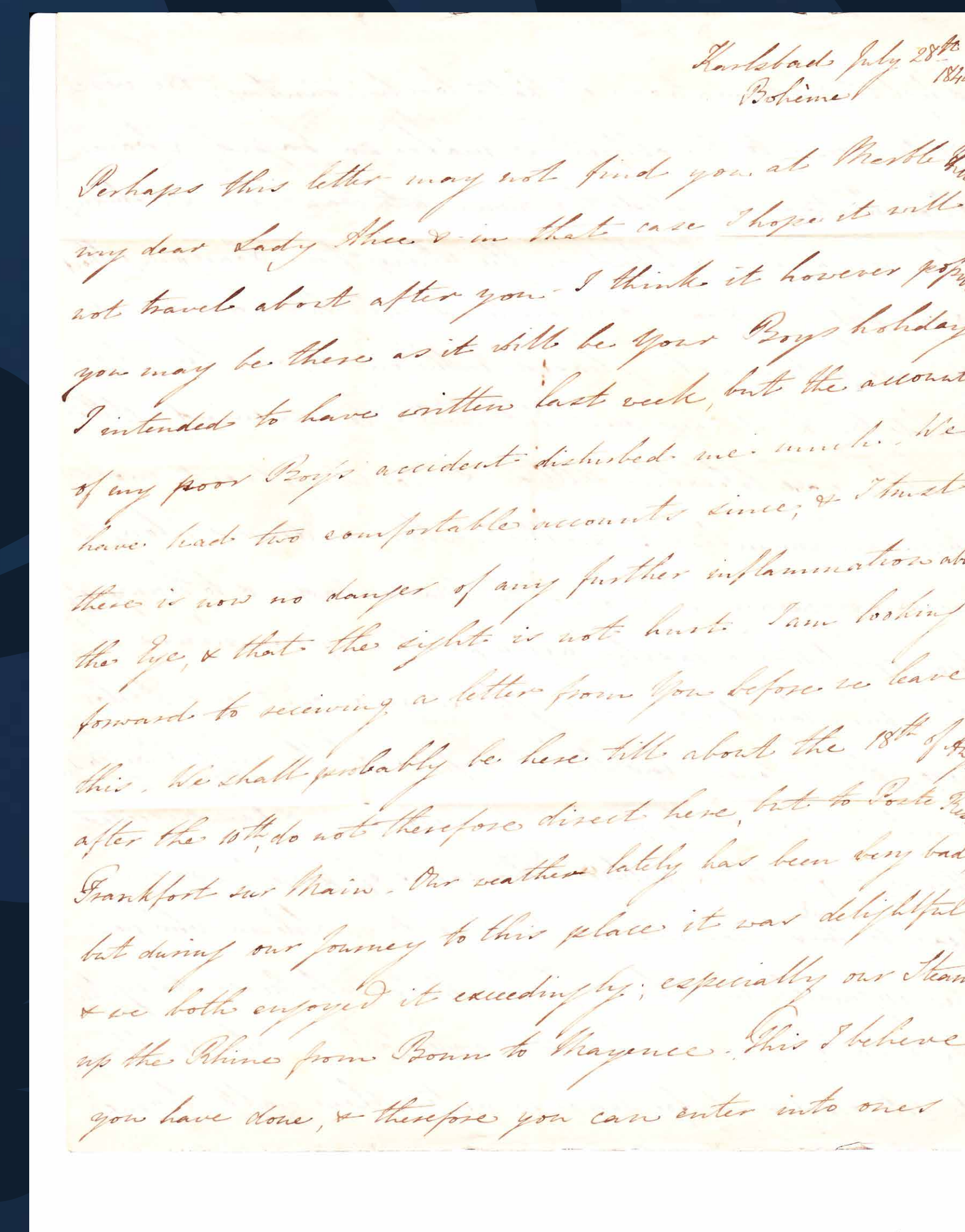
Ryde is an English seaside town and civil parish on the north-east coast of the Isle of Wight. It had a population of 32 072 at the time of the 2011 Census. Its growth as a seaside resort came after the villages of Upper Ryde and Lower Ryde were merged in the 19th century, whose influence can still be seen in the town's central and seafront architecture. The resort's expansive sands are revealed at low tide. The width of the beach means the regular ferry service to the mainland calls for the long listed pier – the fourth longest, in fact, in the United Kingdom and the oldest survivor.

FIRST USAGE OF POSTAGE STAMP IN CZECH LANDS

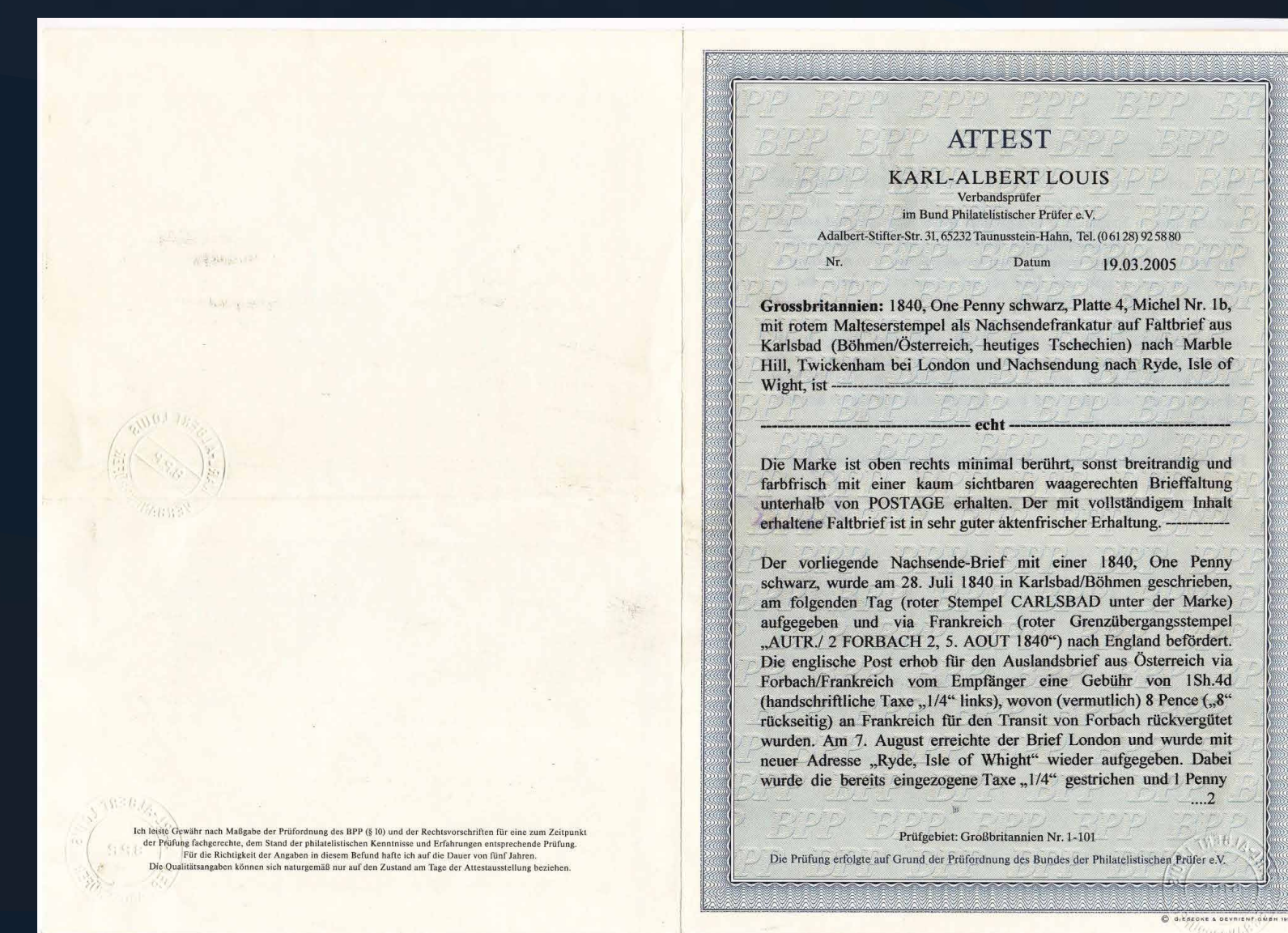
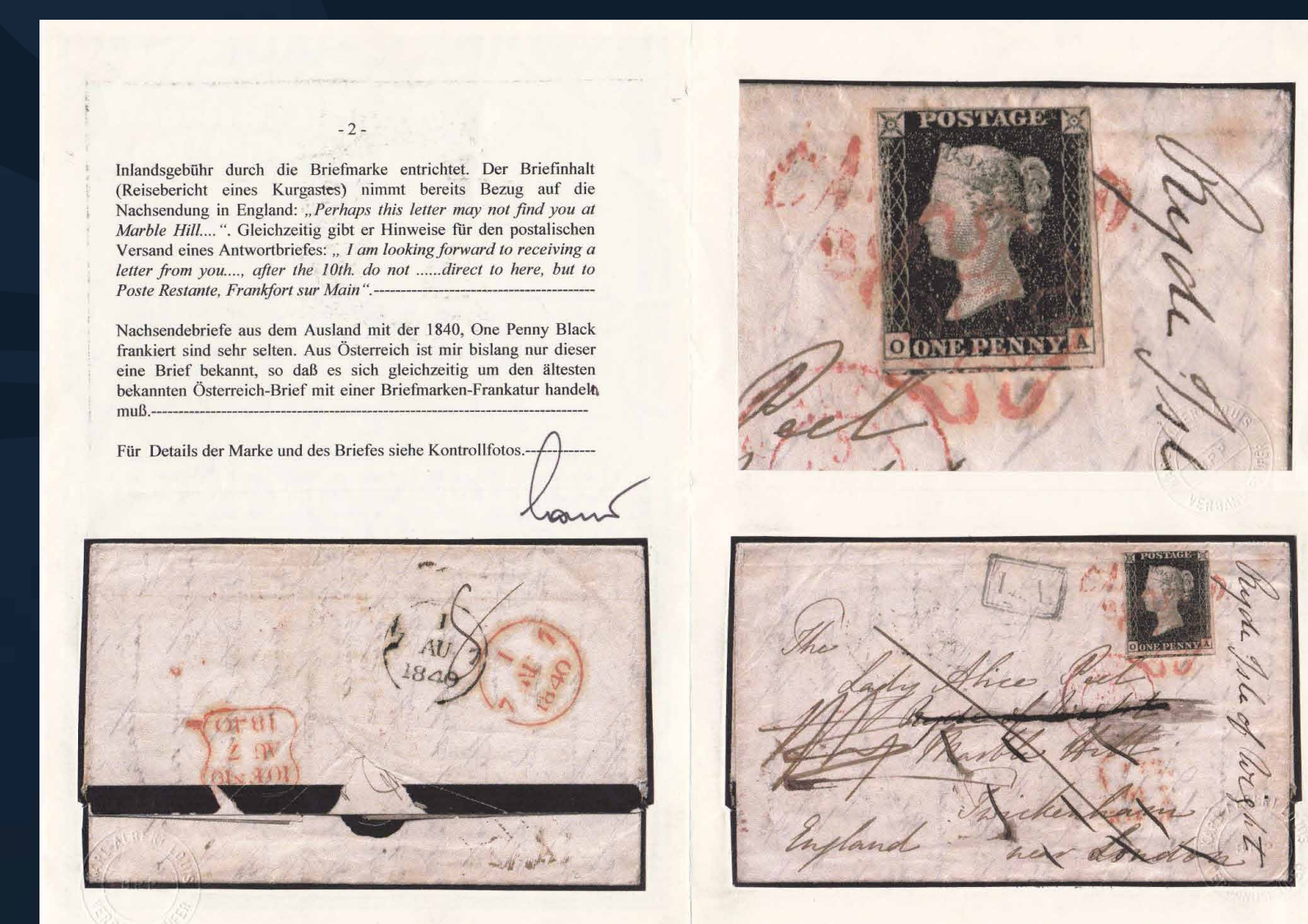
REDIRECTED MAIL WITH
ADDITIONAL FRANKING

Year 1840 Mourning entire letter from Carlsbad to manor Marble Hill, Twickenham (today part of London). Additionally franking with One Penny Black (Plate 4, Michel No: 1b) and redirected to Ryde, Isle of Wight. Submission postmark of the **CARLSBAD / 29. JUL.** (Vot. A. 1-h) in red is partly below the stamp cancelled with Maltese cross postmark in red. Double circle transit postmark of the border crossing **AUTR. / 2 FORBACH 2, 5. AOUT 1840** and **L. A.** (Lettre Autrichienne) in frame. Arrival and transit postmarks of London (**7. AU. 1840**) on the reverse.

Začátek dopisu týkajícího se lázeňského pobytu od Marquise Alice Peel

The beginning of the letter regarding the stay in the spa from Marquise Alice Peel

Certifikát Certificate

